ANUL 1. No. 26 — 6 pagini 3 lei — Marți 23 Martie 1937

Buna Vestire

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația BUCUREȘTI Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

GRATUIT

„PARTIDUL UNIC"

...Și iată că tocmai în acest ziar despre care am citit în câteva foi de oarecare șantaj că ar fi al d-lui Mihail Manoilescu, și chiar numai al lui dacă nu mă înșel, în Buna Vestire vreau să spun, nimeni totuș nu s'a ocupat până azi de cartea nou apărută Le parti unique — despre care totuș în streinătate s'a vorbit destul, deși presupun că acolo cel puțin d. Mihail Manoilescu nu are niciun ziar. E un lucru ciudat, pe care oricine îl va judeca după cuviință.

Dar fiindcă mă gândesc că toți oamenii dreptei au fost omagiați în aceste coloane — dar absolut toți cari meritau aceasta, — și fiindcă în definitiv, (dece n'am mărturisi-o!) ziarul acesta este oricum și al d-lui Manoilescu, precum de altfel niciun naționalist nu este fără proprietate aici, — mă gândesc că e bine, în sfârșit, să facem o dreptate târzie. Ea îmi stă demult în vârful condeiului — și astăzi abia încearcă să coboare grăbită mai aproape de cititor.

Permanent în centrul problemelor spirituale ale timpului, cu o conștiință rară și o impecabilă pasiune, după Le siècle du corporatisme, d. Mihail Manoilescu lansează o nouă carte care se cheamă Le parti unique.

Dar d. M. Manoilescu este un om politic. Un om politic așa dar care scrie o carte și chiar mai multe! Asta, la noi e un lucru aproape de râs—și de aceea poate, mai prudent, mai discret chiar, d. Manoilescu își tipărește cărțile într'o limbă universală dar care nu mai puțin exclude pe mulți din gânditorii băncilor noastre ministeriale trecute și viitoare.

Eu revin însă, insist, și vă arăt încăodată cu degetul un om politic român — unul dintre puțini! — care citește totuș și scrie, și mai ales se pricepe să cugete în ritmul veacului ăsta. N'aveți cumva un sentiment de miracol? Eu îl am când mă gândesc — fără severitate — că aproape toți oamenii noștri publici sunt niște ireductibili agramați.

Să vă spun însă că rușinea asta e poate numai a noastră. In apus mai totdeauna omul politic este și un gânditor cu o identitate precisă în cultura țării lui. Chiar d. Leon Blum de pildă, pe care nu-l iubesc prea mult (cum se știe) e totuș un stendhalien pasionat și — atâta sau așa cum poate un ovrei să fie — e un critic și un artist. Herriot, care, și el, are destule păcate, nu are mai puțin o magistrală carte despre Beethoven, subtile eseuri, sau admirabile evocări de umanist — care totuș nu s'au întrebuințat în politica lui... Nu mai vorbesc de un enciclopedist ca Anatole de Monzie, sau, la altă extremă, mult mai simpatică, un Charles Benoist și atâția alții cari au dat vaste sinteze de cultură. Cu astfel de titluri, în alte țări, oamenii pornesc în arena publică.

D. Mihail Manoilescu se înscrie, destul de isolat în generația lui, în această orgolioasă și aristocrată tradiție occidentală. Și nu se putea pentru el un mai pasionant subiect decât partidul unic.

Subiect astăzi nu numai actual — dar cu siguranță, mai mult, un misterios imperativ al timpului. Partidul unic — ca să-l definim atât de grăbit — este cu un cuvânt monopolul politic pe seama unei minorități conștiente, în ciuda liberalismului și a destrăbălării «democrației». Această minoritate se recrutează pretutindeni din elitele națiunii, cu autoritatea propriei lor afirmări desigur — excepție făcând la aceasta numai «partidul unic» comunist, care-și recrutează minoritatea, cum subliniază cu justețe d. Manoilescu, numai dintr'o singură clasă a națiunei. Este nu mai puțin unul din viciile lui capitale.

Problema cum vedeți e captivantă. Mussolini a pus-o teoretic și pe teren, acasă la el, la fel Hitler în statul lui național-socialist — iar de curând Stalin o teoretiza într'un foarte agresiv discurs care prezenta anteproectul ultimei constituții sovietice.

Dar ca toate marile chestiuni, aș îndrăsni să spun că și aceasta nu e de azi... Dreptul public o discută de când a luat ființă: e toată cearta Suveranității!

Cu riscul însă de a nu fi de acord cu d. Manoilescu — cred totuș puțin că sunt — aș mărturisi ușor că partidul unic nu se poate autoriza rațional. Nu există niciun argument absolut împotriva libertății. E drept însă că nu există nicio definiție absolută a libertății și niciun argument în favoarea anarhiei!

Și astfel — deși îmi dau bine seama că nu voiu avea despre partidul unic o opinie hotărîtă nici până la apusul vieței! — aș fi totuș incapabil să nu-i surprind câteva seducții reale. Partidul unic are mai ales totdeauna o replică promptă!

— I se vorbește de tiranie? Un maurrassian răspunde ușor: dar tirania banului, plutocrația, care este adevăratul aspect și vasta escrocherie a pretinsului liberalism!

— Se opun argumente raționale? — Dar «individualismul» nu este el însuși o mistică — și există oare alta mai falsă?

Și dacă am ajuns aici mai există un argument pe care d. Manoilescu îl dă și care trebue să încânte pe sorelieni: partidul unic e un mit, înainte de toate. Nimic nu e mai adevărat.

Cartea d-lui Manoilescu e bogată de aceste suggestii și de altele pe care nu mai am timp să le spun. Ele trebue căntate la sursă — fiindcă se pricepe că n'ar fi ușor să se facă într'o coloană și jumătate de ziar studiul uneia din cele mai surprinzătoare și mai îndrăznețe gândiri.

TOMA VLADESCU

PRIVELIȘTI DUNARENE

Fluviul își taie cale prin munți

SOROCUL DREPTAȚII

Azi se judecă, în fața Inaltei Curți de Casație, procesul Moților. Va veni acolo, în fața inaltului for de judecată, durerea Moților față în față cu recursul lui Popescu Pera.

Manoperile acestui personagiu se cunosc. Toate falsurile care au intârziat să facă utilă, și pentru Moți, legea de reformă agrară, cad azi în sarcina lui, acuzându-l. A rămas el singur.

Tischler Mor a fost judecat de Dumnezeu. Tovarășul de falsuri, Golgoteanu, s'a judecat singur: s'a sinucis.

A rămas, în fața justiției pământene, Popescu Pera. El și păcatele lui. El și tragedia Moților. Inalta Curte de Casație, suntem siguri, simțim, — trăim această simțire, — va osândi azi păcatele.

In sufletul inalților magistrați a coborît de mult ruga Moților. Și inalții magistrați au ascultat-o.

Azi vor spune țării intregi acest lucru.

Mândrie pentru țară.

B. V.

Panamaua lemnului

In penultima ședință a Senatului, guvernarea liberală s'a încoronat — fără să vrea, poate, dar nu mai puțin meritând-o — cu una din cele mai mari panamale din câte cunoaște istoria recentă.

S'a desvăluit secretul care face din Societatea Lomaș o mare întreprindere și grandioasă cangrenă în acelaș timp, în trupul codrilor noștri.

De vîrful acestor codri toată rodomontada patriotardă a lui Guță — cu concursul amicilor săi, la acest sfîrșit de guvernare — a rămas agățată ca părul lui Avesalom din poveste, numai că pe cît știm bietul nostru premier nu e chiar cel mai frumos fiu al regatului, așa cum era mîndrul și ambițiosul fiu al regelui David...

E o dramă nescrisă încă, dar cutremurătoare aceia a codrilor noștri. A fost pusă aci de primul nostru redactor și o vom avea treptat desfășurată în ziarul nostru, în strigătoarea-i la cer ferocitate.

Dacă statul democrat își cere sentința de moarte, simpla politică a lui forestieră i-o poate iscăli, cu singele unei serii nesfîrșite de panamale. Aceste panamale nu numai au furat treptat pădurile noastre din mîna țăranului — fie el Moț, Vrîncean, Bucovinean sau Maramureșan; nu numai l'au lăsat pe drumuri ciubărare, în folosul scandalos al societăților evreo-maghiare; nu numai au strămutat la Budapesta și Viena una din cele mai mari și mîndre avuții ale solului dac, — avuție la umbra căreia s'a odihnit, în munți găzduelnici, însăși istoria neamului nostru. Dar, cum societățile spoliatoare au sediul afară din țară și tendință centrifugală, au izbutit să facă munții pleșuvi, să desfrunzească codrii noștri printr'o tăere rapidă, nesistematică și nemiloasă, comandată numai de acțiunile societăților iudeo-maghiare și de setea neomenoasă de îmbogățire.

Sistemul îl știți. Tu țăran, ai dreptul din moși strămoși — unic drept al pămîntului, pe care-l mai păstrează vremile moderne — să tai atîta lemn din pădure pentru uzul tău și al familiei tale. Dar tu țăran prăpădit, ești dator vîndut și uneori ai nevoe de un codru de mălai în casă. Vine atunci societatea, și-ți cumpără pe nimic dreptul, după ce singură te-a încurcat în datorii.

Cînd mai toți țăranii din marginea pădurei au fost cumpărați așa, pădurea e gata! E a societăței. Ea va tăia nemilos, va rade curînd dela pămînt pădurea lui Ianeu, Ștefan, sau Buzescu, — pădurea care de țăran era numai folosită pentru uz gospodar, pe cînd societatea o chiar desființează.

E ceeace de fapt s'a petrecut în munții Vrancei, ajunși azi aproape pleșuvi. Mai crudă a fost drama Moților, izbucnită mai an într'o tragedie fără seamăn, tragedie care ori se rezolvă în folosul Moților ori se va repeta. Tot așa de crudă, dacă nu și mai becisnică, a fost drama fagilor bucovineni, dați de Nistor jidanului bubos Anhauch, un Broscoi cu care ministrul Bucovinei a încercat să înlocuiască la conducerea și exploatarea Fondului religionar, mitra mitropolitană. O mică confuzie!...

Noroc că mitra aceasta stă azi pe fruntea neînfricată a lui Vissarion, care va ști să salveze ce mai e de salvat.

Panamaua Lomaș ce ne spune? Că o societate iudeo-maghiară cu numele de Naschitz și sediul la Budapesta, prin fals de acte și substituiri de persoane, s'a constituit încă din 1920 în Societatea de exploatare a lemnului bine cunoscută sub numele de Lomaș. Și că această societate a frustat pînă acum statul cu 240 de milioane fisc, sub oploșirea lui Madgearu și Grigore Filipescu-Mătură (știți, fostul șef al Ligei Vlad Țepeș, de moralizare națională!), cu concedieri de funcționari cinstiți și concursul din streinătate al evreului ungur Finaly (asta nu-i capitulație, seumpe Armand ! ?).

Bravul senator N. Popescu-Păușești care a ridicat chestiunea, și a fost voinicește secundat de Prof. Mihail Manoilescu, declară în interpelarea sa că a cerut de luni de zile actele și nici azi nu i s'au dat.

Mai mult, cerîndu-se anchetă parlamentară, atît subsecretarul de stat dela Finanțe, cît și cel dela Domenii, refuză!

Ei vor numai anchetă administrativă, adică făcută cu funcționarii care de zece ani mușamalizează afacerea, după ce singurul funcționar cinstit, Vlădescu, «imposibil cauzei noastre» a fost decapitat.

«Imposibil cauzei noastre»!

Recitiți reportajul vast din ultimul număr al ziarului nostru și vă veți lua cu mâinile de păr.

Doamne, cît vom mai fi pălmuiți, sub pretext că sîntem guvernați de șleahta imundă a șnapanilor vînzători de țară!

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Pentru moralizarea Barourilor

Explorarea anumitor dedesubturi ale procesului incendiatorilor care se desbate actualmente în fața Curții cu juri de pe lângă Tribunalul Ilfov, ne-a pus în prezența unor realități dureroase și dezordonate pe cari eram departe de a le fi bănuit mai înainte. Și pe cari mă simt dator să le desvălui cu franchețe în fața conștiinței publice născânde a Neamului, în speranța că ele vor fi remediate cu energie și promptitudine.

Mă voi sili să fiu foarte concis:

Am pornit de la constatarea că în acest proces acuzații sunt toți ovrei;

că aproape toți martorii apărării sunt ovrei;

că întocmai ca și la procesul pruncucigașului scelerat PIPERGALL, întreaga comunitate ovreiască se simte solidară cu acuzații și în consecință face tot ceia ce poate fi socotit ca permis și mai ales ca nepermis, condamnabil și odios oricărui om cinstit spre a sustrage pe criminali justelor și așteptatelor rigori ale legii.

Reamintind apoi, că incendiatorii în chestiune, — a căror vină nu mai poate fi tăgăduită de nimeni dintre oamenii cu bun simț cari cunosc dovezile zdrobitoare ce s'au acumulat împotriva lor — n'au păgubit numai câteva societăți de asigurare indigene și străine ci au lovit în chip grav în prestigiul nostru de stat și în sistemul de apărare al nevoilor noastre naționale, CONCHIDEAM CA NICI UN AVOCAT ROMAN, CARE JOACA ȘI UN ROL POLITIC IN ACEASTA ȚARA NU ARE DREPTUL SA-I APERE. Și încă să-i apere în felul și cu argumentele pe cari nu arare ori le-am subliniat.

Punctul nostru de vedere, a stârnit anumite timide riposte însă pe acelaș leit motiv: în fața barei, avocatul trebue să facă abstracție de toate însușirile lui de om, de creștin și de român, nemai rămânând de cât calitatea lui de profesionist. In care calitate nu mai are de cât o singură datorie: aceea de a-și apăra conștiincios clientul, indiferent de orice fel de considerație de etică sau de interes național; precum și un singur drept regalian: acela de a-și încasa onorariul, în monetă hârtie sau în natură *(după caz!)*.

Ne ridicăm cu tărie împotriva acestui sofism monstruos. Un avocat român care se respectă și ține să fie respectat, nu poate lua apărarea unor criminali și unor incendiatori jidani, la spatele cărora stă o întreagă organizație ocultă, dușmană națiunii române, dușmană statului român, dușmană însăși ideii de probitate, de dreptate și de justiție și care înțelege să se folosească de corupție, precum asasinul se folosește de otravă, de revolver sau de explozivi.

Socot așa dar, că «ASOCIAȚIA AVOCAȚILOR ROMANI CREȘTINI» pentru constituirea și biruința căreia am luptat poate mai mult de cât un avocat, trebue să-și înscrie printre principalele sale puncte de program, nu numai naționalizarea radicală a barourilor Țării ci și moralizarea lor. Iar pentru moment, această ASOCIAȚIE are îndatorirea clară și fermă de a dezavua în mod public pe toți avocații români cari își dezonorează breasla și națiunea, luând apărarea unor briganzi izraeliți la aman, de cari se feresc ca de foc până și avocații de acelaș sânge cu dânșii. Briganzi iudei și cekiști ratați cari nu au în fața istoriei nici un alt merit, decât acela de a plăti împărătește pe avocații masoni, din prăzile copioase realizate și în dauna noastră, a creștinilor.

NICOLAE BOGDAN

Masa de operații

BARNA ȘI PAIUL

La ordinea zilei este o chestie cu lemne, cu sute de milioane amenzi făcute cadou de d. Madgearu unei societăți iudeo-maghiare și alte... eleganțe.

D. Madgearu însă e foarte senin și se luptă la Cameră cu un perceptor care a furat câteva mii de lei. E vechea poveste... «Nu vede bârna din ochiul lui...» chiar când bârna e și la propriu și la figurat.

O MANA SPALA PE ALTA

Ca seria proverbelor să fie completă guvernul a sărit la Senat în apărarea d-lui Madgearu și a reușit să facă să se respingă ancheta parlamentară în chestia «Lomaș».

Nu de alta, dar se puteau afla lucruri prea neplăcute. Așa ancheta «administrativă» va fi făcută în familie cu aplicarea proverbului «O mână spală pe alta și amândouă... bugetul».

FRICA PAZEȘTE BOSTANARIA

«Marele» Iunian a recunoscut chiar dreptul elementului românesc de a păși pe picior de egalitate cu cetățenii de altă origine etnică».

N'a făcut oare un pas greșit din pricina fricii? A avut oare autorizație în scris dela Moscova și dela Ilie Moscovici să devină «hitlerist»?

URIAȘII DEMOCRAȚIEI

Dimineața are astăzi o pagină întreagă închinată fuziunei Iunian — Dobrescu. In fruntea paginei e portretul ambilor eroi... în mărime naturală.

DOCTOR FARA VOE

Tinichigeria estetică a d-lui Oprescu

Ținuturi calde, șesuri întinse, plaiuri și bogății naturale a atras pe locurile românești ginta nomadă și tuciurie a țiganilor. Incă de pe vremea lui Ștefan cel Mare îi aflăm prinși cu arcanele și întrebuințați la munci de rob. A fost o soartă tristă. Multe lăcrimi și visuri de libertate s'ar fi scurs între sentimentul de statornicie și între un instinct nomad infiltrat poate de milenii.

Constatarea istorică însă menține că acest material uman a fost inapt să se desvolte singur și să se adapteze pământului unui singur loc. Viața nomadă n'a dat neamului țigănesc răgaz decât să se formeze pentru anumite îndeletniciri de nomad și spiritul lor nomad nu le-a putut creea un sentiment național, nici o concepție eroică de viață pentrucă nu se simțeau legați de vre-o patrie. Tot viața nomadă i-a învățat lingușirea și fățărnicia față de așezări. Așa i-am avut în istorie, astfel au ieșit din robie și astfel îi moștenim și în viața modernă, cetățeni laolaltă cu noi. Dar spiritul de sălaș nu i-a părăsit. Colorat și caracteristic, acest spirit se evidențiază în orice descendent țigan și îi determină linia activității lui. Ginta tuciurie a devenit putere ocultă. Arma ei este lingușirea care are scadente sigure. Nimeni sau puțini au putere de a rezista lingușirei; mai puțini au puterea s'o străvadă. Dar lingușirea se cere plătită, căci lingușirea este interesată.

Lingușiții d-lui George Oprescu, profesor universitar de Istoria Artelor, critic de artă, director de muzeu, au plătit scump dar odată cu dânșii care nu sunt interesați, a trebuit să plătească și actuala mișcare artistică românească. Dacă d. Oprescu, lingușitor, s'ar fi restrâns la activitatea de dascăl ar fi fost și așa păgubos; dar astăzi d-sa devine un fel de pericol național căci oriunde avem de trimis un reprezentant al artei românești în străinătate îl aflăm pe d-sa sol român, închis la piele și cu fruntea de un deget. Prăjita față condusă în țară un muzeu de artă și printr'o critică asiduă, vrea să dea și directive artistice.

Dar cum vă exposeiu mai sus, că această gintă n'are măsură și îi plac zările, d. Oprescu ne dăruește din când în când câte o carte. Ei, dar aci marii săi lingușiți nu-l mai pot ajuta. Bobocul rămâne singur. Rămâne ca eroul aruncat de vânt în brazda cu zarzavat.

Una dintre cărțile d-sale se intitulează «Anul artistic la noi și la alții. Studii și impresii». Cartea însă nu ține făgăduiala titlului. Nici studii, și nici «impresii».

D. Oprescu face fără să vrea în această carte un autoportret și noi nu știm cum să-i mulțumim că ne scapă de o îndeletnicire oarecum grețoasă.

D. Oprescu tratează în această carte o serie de chestiuni artistice; își dă părerea asupra unor expoziții de la noi și de aiurea și termină cu un lot de ilustrații. Vedem pe autor rumegând borceag de alun gui acestei cărți de 160 de pagini.

Judecata d-lui O. este un element nesigur, instabil cași vântul câmpiei. Forma în care scrie este o ciordală estetică; d-sa nu stăpânește nici măcar un vocabular estetic; de noțiuni nu poate fi vorba. Tot scrisul d-lui Oprescu se străduește să pară o justificare la tot ceeace i s'a demonstrat că este la d-sa o impostură. Aceste cărți ale d-lui Oprescu unele editate chiar în străinătate, cu care crede d-sa că se va ajuta demonstrativ să iasă din ipostaza de impostor, nu sunt rezultatul unei distincții sufletești complesite de adversitate, nu sunt ieșite din nevoia de a se realiza o inteligență, ci sunt fructele diabolismului meschin ale inteligenței de rând, ale instinctului hrăpareț de a pătrunde pentru a stăpâni și de a stăpâni pentru a profita! La baza

(Continuare în pag. II-a)

Surprize prevăzute

Mare zarvă și dihonie în tabăra național-țărăniștilor. Și mare martire în popor. Partidul țărănist pocnește din încheieturi, se rupe, se distramă...

Dece oare ne vom fi mirând cu toții de un lucru care trebuia, matematic trebuia să se întâmple?

Și nu numai cu partidul național-țărănesc dar cu oricare alt partid politic democrat.

Un partid ca să poată trăi trebue să împlinească două condiții esențiale: a) să aibă un scop, un crez; b) Să aibă o puternică aderență în masse.

Partidul țărănesc și împreună cu el orice alt partid nu mai poț găsi astăzi nici un obiectiv pentrucă necesitățile, lipsurile statului românesc nu sunt politice, ci morale! Nu de libertate se plânge țara. La libertatea de-a muri de foame renunță oricine, cu bucurie! Și contra libertății care permite evreilor să monopolizeze toate bogățiile românești sau să cumpere și cinste și conștiințe se ridică iarăș orice om cu cap și cu cuțitul la beregată. Renunță la ea!

A doua condiție: aderența în masse. Dacă s'ar face în momentul de față alegeri— alegeri libere bineînțeles — absolut, dar absolut nici un partid politic n'ar putea lua prima electorală. Voturile s'ar împărți între mai bine de 30 de părți, iar factorul electoral — poporul — ar fi total dezorientat.

Pentru îndestularea partizanilor și aprovizionarea pentru anii grei de opoziție. Când partidul nu mai are șanse, șoarecii părăsesc corabia! Partizanii fug, partidul se rupe, se destramă... Automat. Căci n'are o credință care să fie cadrele solidar. Cazul actual al partidului național-țărănesc. Concluzii? La noi procesul descompunerii partidelor merge vertiginos. Democrația își dă duhul cu horcăituri. Deaceea e nevoe ca forța ce-i va lua locul — naționalismul tânăr — să grăbească procesul său de formație. Cu voie sau fără voie. Ca o necesitate fatală.

Dar cu tot nu înțeleg un lucru: dece se miră lumea? când totul e așa cum e sortit să fie?

ION VIAL

Cultura, Oameni, Fapte

Cimitirul iudaic din Praga

Orice geografie pragheză poate educeri. Dar nu de peisajul lui fizic vreau să scriu aici, ci de peisajul lui spiritual. Sir John Radecliffe, inițiat de Lassalle în taina lui, a petrecut o noapte în acest cimitir. Un cimitir care nu înseamnă sfârșituri de viață, ci început de luptă dinamică în convingerea mistică a veșnicului întuneric. La adăpostul nopții eterne și al nopții propriu zise, se reculeg din timp în timp strigoii celor 12 seminții iudaice, să dea seama și să se întoarcă'n arsenalul lor de soboli ai lumii creștine, cu dinamita ordinilor noi.

Înțelegeți acum peisajul moral al acestui cimitir care concentrează veninul sorții să fie injectat în sănătatea spirituală a omenirii.

Dealtfel destăinuirea și imprudența lui Radecliffe și Lassalle au fost pecetluite cu otravă și sânge și amândoi plătind cu viața actul lor de spionaj. Oculta. Destinul silnic și în haina lui îmbălsămat și camuflat mandatul perfidiei iudaice, care lucrează în cea mai sobolică umbră, invazie mai cruntă decât invaziile barbare, invazia turcă și cea fanariotă.

Să nu se pună pe seama timbrului ancestral al frazei, sensul ei ideic. Nu-i trință hoțească. E luptă mai dreaptă ca oblicitatea în regresie a turnului dela Pisa. Ideia de echilibru e neconcertită. Deci mă voi explica.

Este mai periculoasă invazia iudaică decât oricare din celelalte și prin perfidia ei dar prin altceva mai ales. Perfidia ei intră în uneltele de luptă, care ascut simțul nostru de orientare, deci les pentru moment din interes. Mai ales că vrem să luptăm, oricâtă drăcească sămânță ar fi în pornirile și'n lașitatea lor.

Dar este altceva care ne amenință. Tendința spre permanentizare, spre rodire. Vedeți dar că e urgentă nevoia alifiei mercuriale.

La 1867 când străinii se amestecau în gospodăria noastră (parc'ar fi astăzi!) un liberal, deci un aplecat în spre încadrare, umanitarism și colectivism, Ernest Desjardins, spune foarte răspicat: Le juif n'a pas de patrie; ce grand mot romain et moderne est encore vide de sens pour la plus part des juifs de l'Ori ent.

Și ca să ne reintrăm în gospodărie, Kogălniceanu, într'o finuță de înaltă demnitate, răspunde marchizului La Valette în chestia evreiască:

«Chestiunea Evreilor nu este una religioasă: ea e de altă natură. Este o chestie națională și în acelaș timp e economică.»

Bine că azi, sufletul actual, care a înmagazinat o experiență în plus a perfidiei iudaice în curs de permanentizare, își creiază argumente și ipoteze noi, fiinite din moment.

Tocmai că împotriva permanentizării (edictată prin legile care-i acopăr) se răscoală toată conștiința vie. Și această permanentizare răsare din peisajul moral al cimitirului iudaic dela Praga.

Instinctul de conservare, iudaic, își descoperă gingiile. De ce să nu spunem măcar că le vedem?

Inchizitor

CUIBURI DE LUMINA

DESPRE

ȘTEFAN BALCEȘTI aşi vrea să scriu. Trebue să scriu. Și nu-mi mai amintesc decât de versurile publicate cu 5—6 ani în urmă.

ROMANUL ROMANESC

a rămas la «Ion», al lui Rebreanu și la neîntâlnitul MATEIU CARAGEALE.

Nu putem uita pe Camil Petrescu. Restul..

E. AR. ZAHARIA

ne trimete un volum elegant de versuri: *«Marathon»* cu un frumos autograf pentru *«Buna Vestire»*.

Vom scri- despre *«Marathon»*.

GLASUL STRAMOȘESC

apare la Cluj cu litere de foc.

Este scris la înălțimea cuvântului nou de viață.

CRED

că singurul act al ființei care ne ridică, apropiindu-ne de taină, este mărturisirea.

Prin mărturisire ne recunoaștem sensul trăirii: înlăturăm stilul pentruca să descoperim adevărata noastră față.

Dar noi ne ascundem această față cum și-au ascuns primii oameni trupurile pricepând că sunt goi.

INSEMNARI SOCIOLOGICE

apare subt conducerea d-lui Iraian Brăileanu profesor de sociologie la Universitatea din Cernăuți.

Din cuprinsul ultimului număr:

Ion Țurcan: «Ion Moța și Vasile Marin în lumina scrisului și faptei lor;

Leon Topa: Din sociologia italiană: Reviste;

Claudi Usatiuc: Mișcarea culturală dela Ungureni.

Cronici bogate.

ȘTEFAN ION GHEORGHE

are gata pentru tipar un volum de traduceri din poetul german Georg Traki.

NU PUTEM FI ACI

decât ceeace suntem înlăuntrul sufletelor noastre.

Și înlăuntrul sufletelor noastre suntem credință și nădejde.

Iar pentru luptă, neînfrântă sabie.

REVISTA MEA

condusă de Marta Rădulescu, am așteptat-o în fiecare lună.

Suntem în măsură să-i anunțăm apariția pentru luna viitoare.

Revista Mea trebue să apară. O așteaptă camarerii.

NEAMUL

își vestește ființa viitoare. noua ființă împărătească spre marginile Împărăției lui Hristos.

Nimic nu ne mai desparte de hotărârea drumului adevărat.

Pentrucă jertfele mucenicilor au deschis porțile mari ale cerului.

Iar noi suntem datori să le păstrăm numele Lor vin cu care vom putea nădăjdui cordana de spini pe fruntea Țării.

SA NE GANDIM

la mormintele vii, deasupra cărora să ne plecăm sufletele întele gând.

Să ne gândim la biruința apropiată a adevărului.

Și să căutăm tot ce nădejdea ne îndeamnă.

POEZIA

noastră nu mai este poezia fantastică a visătorilor fantastici.

Poezia rumânească este precum pragul cel nou al Țării este. Mare și din lupte creată; mărturisind vremilor veșnicia celor ce le-au fost date.

O gamă

Se zice că Alexandru cel Mare avea două coarne ascunse sub părul său. Fiecare coafor care îi tundea părul, a doua zi era omorât. Numai un singur coafor a scăpat. Secretul celui din urmă era simplu: Pe când ceilalți povesteau că au văzut două coarne, și erau omorâți pe loc, cel din urmă păstra acest secret.

Omul cu suflet dumnezesc și cu putere atât de mare, totuși nu poate tăcea și să păstreze un secret. Nu poate omul să fie liniștit decât atunci când spune secretul său altuia.

Să spui nevestei tale un secret e un bucluc. Să-l păstrezi este iad înlăuntrul tău.

Coaforul lui Alexandru care a scăpat de moarte, se ducea mereu la un puț după ce îi tundea părul și spunea: mă amice, am văzut două coarne pe capul lui Alexandru cel Mare.

In timpul lui Alexandru cel Mare erau și evenimente mari și oameni mari.

In timpul nostru sunt fapte caraghioase și oameni neputincioși.

Tot mai grăim și strigăm în toate părțile: noi, noi de noi; trăim un timp istoric.

Au tăcut arabii mult timp, crezând că vor mulțumi Societatea Națiunilor și pe englezi, și că vor căpăta independența lor.

De știut că arabul nu poate nici cum să trăiască sub o altă dominație decât a lui Allah. Dar de cenzură să-i ferească Dumnezeu.

Tăcerea arabilor din Palestina a fost cauza ploii de sioniști. A luptat cu vitejie arabul din Palestina după ce a păstrat secretul englezilor și al tuturor statelor stăpânitoare.

A strigat în puț și acuma strigă în pustie și va striga și lupta până când și morții se vor scula din morminte.

Proverbul arab spune: o zi împotriva ta și alta cu tine.

Norii ne spun că sub cer este ceva nou. Vreau să spun că ziua favorabilă se apropie și fiecare cu faptele lui scrise pe frunte. Vremea deși mută, totuși vorbește prin vânturile reci și calde.

EMIL MURACADE

CALENDAR

LUNI 22 MARTIE

ORT.: Sfântul Martir Vasile, Preotul Bisericii Angorei.

CAT: Sfântul Octavin Arhidiaconul.

Răsăritul soarelui: 6.18.

Apune: 18.28.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Rigoletto.
TEATRUL NAȚIONAL: Vreau să trăiesc.
TEATRUL REGINA MARIA: Cloșca.
TEATRUL COMOEDIA: Ora «H».
TEATRUL VESEL: Scurt circuit.
TEATRUL ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
TEATRUL MODERN: Corbul alb.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cuibul coțofenelor.
TEATRUL MAJESTIC: Amor sovietic.
TEATRUL EFORIA: Ballets Jooss.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: Avantgarda eroilor și jurnal Eclaire.
TRIANON: Dragostea lui Schubert, jurnal și complectare.
ARO: Escapade, jurnal și complectare.
CARLTON: Dama cu Camelii.
SAVOY: Nu mi-am ucis soțul, jurnal și complectare.
ROXY: Avantgarda eroilor și jurnal Eclaire.
FEMINA: Dușmănia și complectare colorată.
A. R. P. A.: Prăbușirea galeriei a 5-a, jurnal și complectare.
VOX: Doi răsvrătiți și Aur negru.
FORUM: Ramona și Căpitanul lazmerie.
DARLY: Moscova-Shangai și Insula plutitoare.
MANON (Doamnei 11): Lupi între ei și Regele detectivilor.
OMNIA: Ramona și Căpitanul lazmerie.
CITTY: Grădina lui Allah și Nu sunt vinovat.
FRANKLIN (Ateneul Român): O clasicie modernă și Săraca fetița bogată.

Cronica muzicală

Filarmonica. Concertul simfonic dela 18 Martie 1937. Dirijor G. Georgescu. Solist Jaques Thibaud

Filarmonica face serie de celebrități. Săptămâna trecută Cortot, săptămâna asta Thibaud. Dacă trebue să ne bucurăm de această strălucită performanță impresarială s'o facem numai cu un ochi și cu celălalt să deplângem vitrega soartă a muzicanților noștri cari când nu au norocul să se producă la Radio (ce mai noroc și ăsta!) șomează în neagra ignoranță a unui public înfruptat numai la colaci. Filarmonica a devenit o instituție de înaltă finută... aristocratică. (In curând va figura în almanahul Gotha). Dar în această chestiune vom reveni special.

Ziceam deci că solistul serii a fost Thibaud (căruia de sigur nu-i putem reproșa nimic din fatalitatea vieții muzicale bucureștene) eminentul violonist francez, binecunoscut la noi.

Artist cu reputație mondială face parte alături de Enescu și Kreisler din triumviratul elevilor celebrului profesor Marsic. Acestui triunghiu pur muzical ne gândim să-i opunem (simplă antiteză) pe acela pur virtuos al «rușilor». Iașa Heifetz, Micha Elman și Grișa... pardon! Nathan Milstein, creațiuni hipercelebre ale nu mai puțin rusului Auer. Dacă acestui lot adăogăm încă «rușii» Huberman și Efrem Zimbalist (acesta armean, numai) iar celuilalt pe Adolf Busch și am epuiza astfel vedetele vioarei mondiale am avea un aspect contradictoriu de două spiritualități, cea europeană și cea «rusească».

Școala rusească e rece, amorfă de un exasperant tehnicism. Totul se reduce la virtuozitate, la violonistic. O luciditate a mâinilor, o muzică de schelete. Când vrea să devie lirică (cazul Hubermann) atunci tăe degetele pe coarde în niște dubioase lamentări. (Heifetz e prea șiret ca să riște să fie... liric).

Thibaud ca orice artist etnic european cântă cu măsură, cu dozare și cu un lirism stăpânit. Are el ce-i drept unele grandilocvențe de arcuș gen «Comedie française» dar așa sunt francezii, n'ai ce le face. In schimb cum să nu-l felicităm pentru discreția prodigioasei sale tehnici, pentru permanenta lui dorință de a o face invizibilă, de a o ascrei «muzicii». Ia să fi fost de ex. d. Nathan, să fi văzut atunci ce va să zică concert de Brahms, ce va să zică allegro finale. Dublele și triplele coarde ar fi funcționat cu viteză de fulger, de sonerie electrică, să-i ia piuitul.

Thibaud n'a făcut nimic din toate aceste, deși partitura concertului în Re maj. e după propria expresie a lui Ioachim de o infernală dificultate (bun pretext pentru exhibiții). Thibaud a redat o muzică, ceia ce nu-i mai puțin lăudabil și încă unde de Brahms ceia ce-i și mai lăudabil dat fiind o oarecare opoziție temperamentală a acestui artist integral francez cu stufosul și întunecatul german.

Desigur că acest prilej nu-i nici suficient, nici cel mai fericit pentru judecarea violonistului nostru.

Seara simfonică a fost completată cu Concerto grosso de Haendel *(Re minor) cântat cam grosso modo* și Simfonia 5-a de Beethoven *interpretată cam exterior, cam polifonic, dar oricum bine, «pas mal» cum ar spune gentilomii ce au onorat «soareaua».*

L. Popovici

Femela în eroismul moral, național și spiritual

Cartea d-lui **RADU GYR** «Femeia în eroismul moral, național și spiritual», apare peste câteva zile în ediția II-a.

1937 ZIDIRE NOUA

CU GANDUL LA DUMNEZEU.

Incepem orice muncă. Tot ce zidim noi zidim sub straja gândului îngenunchiat în fața Dumnezeirii.

Dumnezeu este cel dintâi și cel mai mare ziditor.

El a făurit veacurile și lumina.

Cărămida zidirilor noastre prinde viață numai atunci când urcă rugăciuni spre Cer.

Nu muncim pentru noi și pentru binele nostru personal.

Oficiem o slujbă divină atunci când muncim: liturghia muncii.

Muncim patru a ne desprinde de măruntele socoteli ale lumii. Pentru a evada din lumea păcatelor.

Pentru a fugi de ceartă și de zavistie.

In rodul muncii noastre îngropăm un gând înafară de lut, săltat spre Dumnezeu.

In truda mâinilor noastre îngropăm un cântec. Pentru Patrie.

PRIN MUNCA SPRE DUMNEZEU. MUNCA PENTRU PATRIE. MUNCA NOASTRA: O RUGACIUNE.

ȘI NE INTREBAM IN FIECARE ZI

Intrucât și cât suntem noi folositori Națiunii. Intrucât truda noastră, visurile noastre, râvna noastră, insultele pe care le primim și toate răstignirile noastre, sunt utile Patriei.

Ne întrebăm pentru a răspunde. In fața lui Dumnezeu. In fața Patriei. Și'n fața conștiinței noastre.

Ne întrebăm, pentru a socoti toate cele jertfite ideii. Și pentru a face, în viitor, mai mult. NU NE INTREBAM PENTRU A NUMARA ARGINTII DISTINCTIILOR PE CARE AVEM DE GAND SA LE PRIMIM.

CI PENTRU A DA ȘI MAI MULT. Fără a PRIMI NIMIC IN SCHIMB. Inafară de seninătatea unei mulțumiri sufletești:

NE-AM FACUT DATORIA

SUNTEM DISCIPLINATI PRIN VOINȚA PROPRIE.

Nu suntem pentru orânduirea nouă, liniară, clară și disciplinată, PENTRUCA AȘA NI SE COMANDA. SUNTEM DISCIPLINATI PRIN VOINȚA PROPRIE. ȘI PENTRUCA AȘA CERE CONȘTIINȚA NOASTRA.

Simțim neconteniț această nevoie. Sufletul nostru caută balsamul disciplinii.

COMANDA NU NI SE IMPUNE. O PRIMIM. PENTRUCA SUFLETUL ȘI TINEREȚEA NOASTRA O CER.

DISCIPLINA NOASTRA NU ESTE EXTERIOARA. CI INTERIOR SUFLETEASCA.

JERTFA PENTRU PATRIE

Tot ce facem noi pleacă din dragoste față de Patrie. Gândurile noastre caută altarele Patriei. Visurile îngenunchiază în biserica Națiunii.

Suntem gata să dăm totul Patriei. Anii tineri, dragostea familiară, prieteniile și rudeniile, lucrurile pământești, viața întreagă.

Iubim moartea când vine, oricând, oriunde și oricum, PENTRU PATRIE.

A, vreți să știți dacă ne doare și cât ne doare?

Valeriu Cârdu

Răvaș din temniță

Iți scriu, frate Ioane,
Cu temere și cu 'ndoială și cu amărăciune,
Așa cum vorbesc femeile cu sfinții din icoane
Și nu știu dacă o ajunge până 'n cer, plecata rugăciune.
De-aici, nu văd nici soarele, nici ziua, nici lumina
să 'ncep să-ți spun și-așa tu tot n'ai să 'nțelegi—
că râmă nu ești și nici sobol de in în frunte fiul
și morții subt pământ au alte legi.
Ci numai ură gândesc la voi
și la lumina voastră și la viața voastră—
Az' noapte, spun c'ar fi trecut prin foi
De stea cocori albaștri, eu, ce-i drept nu i-am văzut, că n'am tăiat fereastră.
Pământului i-o fi crăpat gingia,
și-or fi acuma albi și măriceî,
și-or fi râzând de față cu vecia
Dinții întâilor ghiocei.
Și mieii slabi, or fi îngenuchind întâia oară
pe pământ, și cu aur l-or dărui păpădii
și cu toate smirnele și cu toate tămâile, florile albe, de lăcrămioară;
și mă gândesc c'ar fi dat și lăstarii la vii.
Eu toate le văd; și câmpul larg cât un cer și satul
Și copii bălani ca bobocii de rață,
Cum se țin de cicori și de câni să învețe umblatul
Și cum se uită la botul dobitoacelor până graiul învață.
Și văd mamele cu ochii peste prunci
Ca ochiul Dumnezeului peste lume;
Și trupul lor, ca pământul, e sleit de munci—
Și bucuriile lor și tristețele lor n'au nume.
Eu toate le văd; ape trecând peste stele
Ape trecând peste umbre; și ochii limpezi, de lezi—
Și albinele care se desfac din lalele—..
Frate Ioane, tu nici odată să nu-mi spui ce vezi.

IVONNE ROSIGNONE

Intrebări dureroase

Pedagogia zilei

In vreme ce marii noștri savanți educatori își frământă intens creerii cu cercetarea cât se poate de amănunțită a facultăților sufletești pe bazele cărora să elaboreze noui sisteme de educație, pe străzile orașelor întâlnești câini sătui și copii flămânzi. Câni bine spilcuiți, dolofani și copii zdrențuroși și nespălați. Câni în mașini elegante și copii cu picioarele degerate și crăpate de noroi.

O doamnă îmi povestea cum într'o parfumerie mai zilele trecute, a intrat o cucoană, din înalta societate probabil, cu un câine. Și avea fericitul patruped la gât zgardă de argint și de zgardă legat un lanț, tot de argint, de se închinau vânzătorii de admirație. Apoi fericita cucoană, i-a cumpărat dobitocului o mulțime de lucruri de toaletă: perie și pastă de dinți, sopon, pudră, creme, etc., etc., iar la plată a scos cu multă indeferență și foarte natural, suma de patru sute cincizeci de lei, achitând marfa.

Și acum, îmi port imaginația pe la fericita posesoară, pe acasă. Ce mai veselă trebuie să aibă câinele, ce bine trebuie să mai fie îndopat și în ce pat trebuie să-și odihnească ciolanele trudite de umblet. Fără îndoială că pe noptiera cucoanei trebuie să fie și vreo carte despre buna îngrijire a câinilor, vreun manual de educația fizică sau vreun tratat despre educația... morală, ori buna purtare pe străzi și în societate, a acestor animale.

Printre elevii ce-i am în clasă, printre acești mici copii, sunt unii foarte necăjiți. Mama unuia dintre aceștia și care mai are vreo patru acasă, adună hrană pentru toți de pe unde găsește milă și cerșește bucățele de stofă veche, să aibă cu ce le prinde de olaltă rupturile care se numesc haine. Toți îi văd și toți nu-i văd. Câni în ochii lor e foarte multă melancolie. Melancolia dorului de pâine. Pâinea ce o aveau uneorea, din care tăiau frumoase felii. Pâinea camaradului de alăturea din bancă, ce miroasă plăcut și a bucurie. Pâinea multă, foarte multă, ce trebuie să fie pe undeva departe până acolo.

Domnilor pedagogi-savanți, ce sistem de educație să întrebuințez pentru aceștia, ca să uite de bucata de mămăligă rece ce vor primi-o poate dela vecini?

Am eu învățătorul un sistem, un sistem cam primitiv: Un leu, pentru o bulcă.

TEOFIL LIANU

Expoziția Van-Saanen Algi

Peste câteva zile se închide o expoziție trecută oarecum neobservată. Poate din cauza excesivei discreții a celui ce expune: arhitectul Van Saanen. Fără nici un fel de firmă sau afiș care să atragă atenția pictorilor de pe Calea Victoriei, decât silueta impozantă și aristocratică a artistului, profilată pe geam.

Notații curioase ale unui rafinat. Notații de ori unde: din Africa și din Moldova, de pe Coasta de Azur și din Egipt. Totul tratat ușor, în amator, cu orice creion sau stylo avut la îndemână pe orice colț de hârtie. Amintiri în imagini dintr'o viață variată și de cunoscător. De cunoscător cu deosebire al tainelor culiselor. Un picior ridicat (de baletistă celebră!), un trup convulsionat, bine cunoscut. Se ghicește ușor că artistul n'a avut niciodată să aștepte prea mult în fața unei uși însemnată cu o stea poleită, când, după reprezentație, luminile încep să se stingă discret și pompierul adoarme...

Intr'o a doua sală proecte de arhitectură. Incercări mari, de virtuos. Un palat al Soc. Națiunilor. Optimist. Cu două brațe deschise spre mare, spre omenire. Cu un glob deasupra — pământul. O greșeală. Probabil deaceea proectul nu a fost acceptat. In loc de glob, trebuia o stea în șase colțuri.

Un alt proect: pavilionul românesc la expoziția dela Paris. Interesantă îmbinare de moderu și de elemente românești. Se vede un ceardac stilizat, o cală. Totul în material de culoare însorită, evocată de câmpii nesfârșite cu lanuri pârguite de grâu...

N'a fost pe placul oficialității?

N'are importanță. O realizare interesantă, echilibrată și totuș deosebit de tinerească. Chiar exuberantă!

Ca și întreaga ființa a artistului de prodigioasă vitalitate!

I. VIAL

MUGURI

POLITICA EXTERNA

a d-lui Mihail Polihroniade, apărută în colecția revistei «Rânduiala» va fi tradusă în limba germană.

TEODOR SCARLAT

are sub tipar un volum de versuri, Sigur, Trebue.

In cronicele noastre viitoare, vom scrie despre câteva cărți ale lui apărute în anul trecut.

Tinichigeria estetică a d-lui Oprescu

(Continuare din pagina I-a)

lor nu stă o pregătire adunată cu muncă îndelungată și pasionată ci vajnicul și țigănescul superficial... nomadul instinct al tuturor profesiilor de o zi și pe alta. Aci stă sentimentul și puterea de realizare a celui care făcea din fier rece centuri de castitate; a potcovarului rob care fereca sirepi pentru lupte; a făurarului de ținte de argint pentru a se deosebi gemenii sălașului. Mai stă la bază mintea leneșă și împuținată a omului care simte nevoia să se scarpine indecent în fiece clipă. Singura sprinteneală este la sării uluci imaginare în bunuri străine.

Cartea despre care ne ocupăm astăzi începe cu «Ce ne învață Andreescu?» Din primele rânduri ale acestor orăcăeli estetice aflăm că «în cele mai comode, mai spațioase, mai bine concepute săli din București, s'au strâns lucrările celui mai viguros și mai dotat dintre pictorii noștri, mort acum 50 de ani, mai înainte de a fi împlinit vârsta de 30 de ani, împreună cu desenuri și acuarele de Grigorescu și Luchian». Deci cu materia-i cenușin-luciurie a autorului deslușim că Andreescu a murit acum 50 de ani, fără a fi împlinit vârsta de 30 de ani; a murit însă cu desenuri și acuarele de Grigorescu și Luchian. Spiritul inform al sălașului se manifestă de la început din primele rânduri.

Continuă apoi cu caracterizări în care este vorba de «slăbiciuni supărătoare» și de «șovăielile debutului» până la operile complecte și pline de la sfârșitul carierei sale». Mărturisim că acești termeni n'au nimic comun cu estetica.

Este mai mult un reportaj de fapt divers, destul de încâlcit și de cârpit. In pagina următoare mai citim că Andreescu «simte una din acele pasiuni brusce și copleșitoare, care decid soarta unui om». Se vede că autorul a citit literatura inferioară a «vieților romanțate» care a fost foarte la modă. Mai este vorba și de un fel de cizmărie artistică în care Andreescu trebue «să-și ajusteze concepțiile, procedeele, mijloacele de expresie la preceptele celor mai ele». Aci stă instantaneul d-lui Oprescu. D-sa își ajustează concepțiile, (lingușirile) procedeele (ah, despre procedee!) și mijloacele la preceptele celor mari!

Acest prost crede că opera lui Andreescu sau opera unui mare artist se naște din ajustarea concepțiilor, procedeelor, mijloacelor de expresie la preceptele celor mari. Artistul însă, peste toate aceste judecăți țigănești, își are personalitatea lui cu destinul propriu creației lui.

Intr'un articol viitor vom mai înfățișa cititorilor noștri «geme» prețioase din literatura d-lui Oprescu.

DEM. PADUREANU

Expoziții

Expoziția de pictură a d-nei Vera Veslovschi Nițescu din sala «Universul», cu luminosul colorit al figurilor și florilor prezentate, rămâne deschisă încă până la finele lunei Martie.

Expoziția se poate vizita zilnic între orele 10—1 și 4—8 d. a.

A apărut:
SATUL ROMANESC
de
George Ciulpan
un studiu prefațat de prof. Mihail Manoilescu, în care cititorii noștri vor găsi adevărurile asupra satului nostru înnegurat de nevoi și necazuri

VIAȚA POLITICĂ

Sobolii originii etnice sau Ouăle de cuc

Țara asta are și ea păcatul ei originar: ospitalitatea, smulsă până la suferință de profitorii ei.

In intenția mea este să fur „Doctoralui fără voe", clienții, să-i smulg de pe masa de operație și să-i port întâi de urechi prin fața lumii.

E un gest creștinesc, chiar dacă le lungesc agonia dar asta le răscumpără din toxina păcatului lor greu cât trădările și inconștiențele.

Pentrucă chiar într'o anchetă de idei, datoria ta, cetățeanule turmentat, e să știi pentru cine votezi. Ostaș trebue să fii și în idee, neclintit a-ți dovedi supușenia și grandoarea caracterului tău. Englezul te invită în casa lui, spunându-ți că este casa Regelui; simte tradiția dreaptă în el, ca o lumânare.

NOI AM CRESCUT OUA DE CUC

Dar într'o zi i-apuci de guler și-l întrebi ce cred despre casa în care găzduesc, despre cuibul care-i încălzește și-i îmbelșugă. Unii dau din colț în colț și spun că „e o chestiune delicată și trebue multă prudență". Nu-i vorba de ing. C. OSICEANU, președintele Uniunii camerii de comerț, etc., etc.. pentrucă dumnealui e „get beget" (unul zicea „get buget") dar și prudența asta își are climatul ei, iudaic, un fel de strategie a fricei, care nu mai corespunde vremurilor de sinceră vorbă tare.

Zău! M'am simțit eu, jenat, de această prudență; ar fi acceptat-o pe seama lui... FINKELSTEIN fost senator, care, plămădit din prudență istorică, specifică, rasială, și imprudență conceptuală, spune neted că nu trebue să mai existe în dicționarul nostru sufletesc, cuvântul de „etnic". E ceva așa... inactual și spărios! Delirium tremens! Și ca să venim la berbecii noștri, Finkelstein (nici-o legătură cu „berbecii") cucul acesta nu vrea să se mai facă deosebire de credință. Ce dracu! Doar n'o să-și tae craca de sub picioare. Dac'ar fi numai atât. L-am ierta scuipându-i disprețul drept între sprâncene. Dar tipul e obrasnic când pretinde că acei care agită problema originii etnice, adică toată rumânimea încruntată, învrăjbește spiritele „ca să pescuiască 'n apă turbure". Dac'am sta față 'n față, cum i-aș răspunde! Intr'un singur fel, care-l caracterizează pe român când, legat de fiarele legilor, gura lui slobodă înjură... Nu-i vorba de origina... etnică?

Dar însfârșit ce-i cu origina etnică?

Bunăoară... d. Berceanu ne-ar putea-lămuri dar n'avem noroc, foarte amabil, s'o recunoaștem, ne trimite la Larousse, fiindcă spune Excelența Sa (d. B. este sau a fost ministru) „o definiție făcută la repezeală, iese prost". Admirăm TACTUL și OPORTUNITATEA d-lui BERCEANU.

*

Totuși am întâlnit un om „sincer"..., derutant de sincer, maghiarul Willer, care crezând că murdărește cerul a dat cu lături în el. Ne scutește chiar să-i cercetăm arhivele și analizele: „Nici numele nu poate fi baza originii etnice. Tatăm ceză, mama de origină ungară, cu am nume german și sunt cetățean român".

Intr'adevăr e o galimație de etnicitate; ori tocmai asta nu pricepe maghiarul cel sincer, că e extrem *de clar cazul dumisale.*

Totuși, totuș sunt nelămurit. Hai dem la un avocat. Uite ici o firmă seducătoare ca o bodegă:

ELLA NEGRUZZI
prima femee avocat în România

Adică cum... prima avocată? Pe semne cea mai bună. Dintre digeste o mie, răsare un cap de câteva sute *de primăveri.*

Oricâte digeste *mi-a consultat, consultația a fost* indigestă.

Mi-a vorbit cu aluzii vagi la chestie, așa cum doctorul, ca să înțeleg că sufăr de ochi, mi-ar vorbi de Internaționala III-a.

Tot pe strada Ellei (ce ți-e și cu alintările astea) m'a prins Caragiale și mi l-a prezentat pe Cațavencu [illegible] *„Dr. Ghelerter"* a început să spumege de mânie, ridicând pumnul să dărâme „nazismul românesc" ca pe un ou: biet OU DE CUC! (nu nazismul — altcineva). Și fiindcă veni vorba de OUA DE CUC, à propos de *Ghelerterul socialist*, am găsit un eșantion de *necontestată etnicitate* românească: *Sanda Volfescu. — ESCU*

Foarte clar. Domnul *Escu* spune că sunt deajuns 2 generații că să dovedească prerogativele etnice. Dar acest *Volfescu*, pare a fi fost, cu 3 generații în urmă, FUCHS.

Și ca să nu mai lungim vorba, cine ar putea oare să ne informeze despre „primatul etnic" decât... Aureliu Weiss *(să fie ceva rubedenie cu Marc Aureliu?) care după ce ne cădelnițează cu lingușeli, trivializează „Satira" lui Eminescu, negăsind în testamentul aprigei noastre strămoșii, decât o „atmosferă turbure".*

„Altminteri — zice Weissul — *metoda exclusivismului static ar realiza într'o formă modernă mitul lui Saturn, care-și consumă proprii copii".*

Ba dimpotrivă, importorul lui Eminescu! Saturnul *(care se 'nrudește cu Moise — după moașă)* consumă ouă de cuc, *la seama, Weiss!*

Nici cloșca argumentelor scrise cu aldine, ale lui Titel Petrescu („nu avem acte de stare civilă decât dela 1864") nu poate dezavua borcanele rabinice cu cărțile de vizită ale higienii mozaice.

Pentrucă Etnicitatea nu poate fi decât naționalism biologic întâi de toate și nu, o *semietnicitate*, așa cum o înțelege *Demi-Dobrescul*.

La urma urmelor, vorba Descălecătorului nostru în Ruritania: A NU FI SAU A FI CIRCUMCIS.

Ion Băleanu

Activitatea „Frontului Românesc" din Cetatea Albă

In ziua de 14 Martie a. c. a avut loc în comuna Plătărești o mare adunare a Frontului Românesc unde a luat cuvântul d-nii: Iulius Kist, Alexandru N. Ionescu, Timofte Costenco, etc., unde s-a expus programul Frontului Românesc și s'a dat instrucțiuni în vederea alegerilor comunale și județene care vor avea loc în curând. De aci reprezentanții Frontului Românesc au pornit în echipe în comunele: Camel, Divizia, Chebabcea, Culevcea, Nicolaeni și Budache.

In seara zilei de 13 Martie a. c. a avut loc la locuința d-lui deputat A. D. Rotta comandantul legiunei Frontului Românesc o consfătuire la care a luat parte d-nii: Maior Pavel Zaverucea, Iulius Kist, Alexandru N. Ionescu, profesor Haralambie Năstase, Preot Diacon Spoială Serghei, Timofte Costenco, I. Achimov etc. S'a discutat formarea listei comunale în vederea alegerilor ce vor avea loc în curând precum și planul de luptă.

O desmințire

D. avocat Valeriu Crețulescu, naționalist cunoscut în culoarea de negru din Capitală, desminte zvonul lansat de persoane interesate că ar părăsi mișcarea «numerus valahicus».

Dimpotrivă, d-sa candidează la sectorul II Negru, în alegerile municipale dela 16 Aprilie, pe lista nr. 2 a «Frontului Românesc».

Funcționarii telefoanelor nu au depus jurământul către Stat

Concluzia senzaționalelor declarații făcute ziarului nostru de către d. deputat Leon Scridon

In numerile trecute ale «BUNEI VESTIRI», am subliniat acelea dintre declarațiunile d-lui deputat LEON SCRIDON, prin cari se constatau enormele pagube materiale provocate statului național român de către metodele de exploatare colonială utilizate de SOCIETATEA IUDEO-AMERICANA DE TELEFOANE.

Astăzi vom stărui în special asupra umilințelor morale nemaipomenite la care suntem expuși, ca și asupra primejdiei pe care-o reprezintă pentru Siguranța generală a Statului acest cuibar de străini, acest focar de speculă, de spionaj și de sfidare.

In adevăr, iată ce ne declară d. deputat Leon Scridon drept încheere:

«Am arătat, în sfârșit, că adevăratul pericol pentru siguranța Statului și apărarea națională îl constituie încălcarea dispozițiunilor cuprinse în Art. 16 punct. 1, din contract, privitoare la angajarea personalului în serviciul telefoanelor.

«Societatea de telefoane este contractualmente obligată să angajeze personalul nou prin intermediul Regiei Autonome P. T. T.; în fața căreia noul angajat trebuie să depună jurământul de credință față de Statul Român.

FAPTE DE NECREZUTI

«Am susținut la Tribuna Camerii și n'am fost desmințit, căci nu pot fi desmințit: Tot, dar absolut tot personalul nou angajat în cursul a 5 ani, de când există această întreprindere americană la noi în Țară, a fost angajat și face serviciu fără prestare de jurământ. Numai în anul 1931 au fost angajați peste 400 de așa ziși funcționari, nici unul n'a depus până azi jurământul de credință Statului Român.

«Personalul angajat în astfel de condițiuni și pus la conducerea celor mai importante servicii se compune deci din simplii angajați, în marea lor majoritate străini, cari neavând calitatea de funcționari publici nu prezintă nici o garanție pentru păstrarea secretelor de Stat și cele ale prticularilor.

SECRETE DE STAT PE MANA STREINILOR

«In cel mai important serviciu din întregul angrenaj tehnic al Societății de Telefoane, serviciul de cable — punctul cel mai important pentru apărarea și siguranța Statului — nu este nici un singur slujbaș superior provenit dela P. T. T.!

«In cele mai importante servicii, privind siguranța Statului și apărarea națională nu întâlnim decât simplii angajați fără jurământ, fără calitate de funcționari publici!

Datorită acestei situațiuni de necrezut toate neregulile și fraudele cu devize săvârșite în cursul a 5 ani la Societatea de Telefoane și pe urma cărora Statul a suferit pagube de sute de milioane au fost aranjate fără zgomot, cu cuvenita discreție. Angajații defraudatori — deși administrau la dreptul vorbind averea Statului — n'au fost dați pe mâna parchetului, căci nu erau și nu sunt funcționari publici.

In fața acestor constatări atât de grave în fața faptului că Statul a fost și este păgubit pe zi ce merge cu sute de milioane, ministerului de comunicații îi revine imperioasa datorie de a proceda fără întârziere potrivit Art. 26 la rezilierea contractului din vina Societății de Telefoane, compensând în prețul de răscumpărare toate pagubele pricinuite Statului de-o întreprindere străină, care încălcându-și principalele îndatoriri nu și-a executat cele mai esențiale obligațiuni contractuale.

DREPT INCHEERE

In ceea ce ne privește, noi mergem mai departe și spunem: Pe lângă rezilierea contractului este absolut necesar, pentru

*

menținerea prestigiului la care avem dreptul ca Stat suveran și independent, ca să se stabilească răspunderi și sancțiuni pentru toți cei ce ne-au adus în halul acesta.

Toți românii cari pot fi utili acestei cauze, toți acei ce ne pot ajuta să ne achităm de acest legământ, au datoria de onoare de a se rândui alături de noi.

Și cât mai neintârziat!

bgd.

Pentru alegerile comunale partidul Poporului propune liste comune

Partidul Poporului, de sub președenția d-lui Mareșal Averescu, organizația Capitalei, nu și-a depus liste pentru alegerile comunale. D. Trancu Iași a convocat pe șefii de sectoare, pentru a discuta atitudinea partidului față de aceste alegeri. După discuțiile cari au avut loc în casele d-lui prof. Alex. Oteteleșanu, s'a luat următoarea hotărâre:

„Ținând seamă de apelul pe care d. D-trie Grozdea, fost primar l-a făcut șefilor organizațiunilor politice din sectorul de Negru, hotărăște ca șeful organizației Capitalei d. Gr. Trancu-Iași, să adreseze acelaș apel către toți șefii de partide, ca să se facă o listă comună pentru alegerile ce vor avea loc la Municipiul București, cu scopul de-a face să pătrundă în spiritul public ca administrația comunală să fie scoasă din luptele politice și îndrumată pe o cale sănătoasă.

Partidul poporului va aștepta răspunsul la această propunere până în ziua de 25 Martie Buna-Vestire a unei eroi noi în concepția gospodărească a țării".

ȘI O SCRISOARE

Paralel cu acest comunicat, d. D. Grozdea a trimis tuturor șefilor de organizații politice, o scrisoare prin care îi invită să colaborze la facerea unei liste comune.

Pentru susținerea acestui punct de vedere d Grozdea argumentează scoaterea politicei din administrația comunală.

Și acum o remarcă: suntem siguri că propunerea d-lui Grozdea nu va avea succes.

Adunarea generală a Asociației profesorilor secundari

Sâmbătă după amiază a avut loc la «Cercul profesorilor» din str. Elie Radu, adunarea generală a Asociației profesorilor secundari.

Adunarea a fost prezidată de d. prof. I. Nisipeanu președintele Asociației profesorilor din întreaga țară, asistat de d. prof. Valeriu Grecu, secretar general al asociației.

D. prof. I. Nisipeanu luând cuvântul spune că datorită mișcării făcute de profesori în anii trecuți, guvernul a trecut anul acesta gradațiile ce primește corpul didactic în bugetul ordinar al ministerului educației, iar nu la credite ca în anul trecut, d-sa explică deci a trebuit să intre în legătură cu toate celelalte categorii de funcționari, constituind frontul unic al funcționarilor publici. Apoi, dă lămuriri în legătură cu modificarea legii învățământului secundar, dă explicații adunării generale, asupra fondurilor destinate casei profesorilor.

In ședința următoare a doua zi, au continuat discuțiile asupra problemei salarizării, au vorbit d-nii Alexandrescu-București, Ticu-T. Severin, H. Ionescu-Bacău, Grigoraș-Roman, Bidnei-Botoșani, Vătămanu-Aiza Iulia, Gh. Orășanu. Se discută naționalizarea școlilor. Iau cuvântul d-nii Petre Stati-Bălți, Napoleon Crețu și alții în care cer ca nici un minoritar să nu mai facă parte din corpul didactic. Se discută chestiunea clădirii palatului. D-nii Nisipeanu și Orășanu, dă lămuriri asupra imobilului ce se va clădi, palatul asociației va fi al profesorilor secundari. Clădirea va avea 7 etaje și va costa 35 milioane.

La această adunare ia parte și asociația generală a învățătorilor în frunte cu d. D. V. Țoni. Consiliul luând sfârșit adoptă o moțiune, din care redăm următoarele puncte:

1) Rectificarea salariului profesorilor și învățătorilor începători.

2) Intregirea salariilor actuale cu restul de coeficienți în conformitate cu vechea lege a armonizării.

3) Desființarea curbelor de reducere asupra salariului funcționarilor publici.

4) Intocmirea unei noui legi de armonizare a salariilor.

5) Combaterea tuturor abuzurilor și ilegalităților administrative.

6) Se dă mandat de a duce la îndeplinire comitetelor respective, putând să organizeze și să convoace congresul extraordinar al celor două asociații de învățământ.

Opera Italiei fasciste în Africa

Ducele în mijlocul operei sale

Când Ducele Mussolini a vizitat acum 11 ani Libia, n'a întâlnit în popasul făcut pe pământul coloniilor italiene decât pustietate, ruini, boli și foamete, toate într'o fază evoluată la maximum.

Așezările oinenești aveau o înfățișare stranie; bolile secerau viețile indigenilor, cu o virulență demnă de cea mai perfectă stare de necivilizație, care nu cunoaște principiile elementare ale higienei și vieții organzată în stat.

Dar Libia își răzbuna prin nefertilitatea pământului ei, atât de cum piit încât, foametea bântuia cu o intensitate dezastroasă, provocând una din cele mai îngrozitoare depresiuni morale asupra populației băștinașe.

Aspectul acesta de degenerare socială a atras pe agenții comuniști ai Kremlinului roșu și din ordinul Kominternului se îndreptară spre coloniile italiene echpele de propagatori ai ciumei marxiste.

Se vede însă că intervenția creatoare a fascismului a zdrobit din capul locului această inițiativă muscălească și imensa operă de redresare începută de Duce a avut efect salutar pentru Africa italiană.

De atunci și până acum s'au scurs 11 ani.

Ne dăm oare seama de ceiace s'a petrecut în acest timp pe pământul unde Mussolini a pus pentru prima oară piciorul său de comandant? Astăzi Ducele se află din nou în Libia. De rândul acesta n'a venit să ia hotărâri. A venit să admire ceiace s'a hotărît acum 11 ani — să salute în toată măreția și coloralura ei, realitatea prezentă instaurată pe pământul acesta italienesc.

Tabruk, Derna, Tripolis, Littoria II-a. sunt pagini de elocvență viguroziate și ambiție fascistă.

RODEȘTE PAMANTUL

Coloniștii sicilieni așezați aci au avut de înfruntat situația înspăimântatoare a unui pământ care refuza să rodească.

Dar, munca, o muncă specială nu una oarecare, — «munca fascistă» — a fost singura care să poată înfrunta vitregia naturii, soluționând capitala problemă a vieții libiene.

Datorită acestei titanice voinți, acestui flux de energie care-și cerea dreptul la viață, sub un soare torid, au răsărit ca din pumânt... în această Libie săracă, luxuriante și prospere bogății.

DUCELE

Zona dintre Derna și Cirene hrănește astăzi mii de familii italiene.

Acolo unde civilizația elenă a cunoscut atâta splendoare, au venit azi coloniștii și au pus în valoare acele minunate vestigii, care ar fi rămas înmormântate pentru eternitate, dacă n'ar fi intervenit geniul fascist.

Exemple?

Luigi, Larvia, Plovani Berla, Primavera și Beda Littoria.

Realizarea continuă. Alte colonii se nitemeiază. Libia e astăzi un șantier uriaș.

Duce! Duce!

Cu ocaziunea vizitei actuale Ducele a primit următoarele rânduri de o plastică sugestivitate, din partea milițienilor fasciști sicilieni, astăzi neobosiți cultivatori în Libia:

«O Duce, Ducele nostru! Ai venit. Binecuvântat fii, care ne-ai procurat de lucru. Noi lucrăm pământul nostru din toată inima, însă suntem gata să pornim contra inamicului, în caz de război, schimbând sapa cu arma.»

Sunt rânduri care justifică eflorescența vieții libiene în regimul fascist — creator și veșnic victorios asupra tuturor piedicilor ce le-a înfruntat.

Dar fascismul mai număra acolo o victorie: aceia a legăturilor de prietenie dintre Italia și Islamism.

Lui Mussolini i se mai spune în Africa: «Protectorul rasei și religiunei anche».

Cadiul adresându-se Ducelui la Dorna, i-a spus că cele 460 de milioane arabi din toată lumea, vor fi totdeauna cu gând bun față de Italia fascistă.

Este semnificativ și faptul că arabii au luptat în rândurile fasciste pentru cucerirea Etiopiei, cu atâta credeință și elan.

Genialul comandant italian merge înainte pe drumul trasat de legile fascilor, recoltând în dreapta și'n stânga laurii celui mai autentic succes în viața popoarelor.

Dem. Suțu

Unirea s'a făcut!

D. Grig. Iunian a așteptat pe d. D. Dobrescu

Ziua de eri a fost bogată în manifestații politice. Au avut loc întruniri, manifestații și o nuntă politică.

Ginerele a fost mic, cu mustață și ochelari, iar mireasa mai înaltă, mai bătrână și cu.. cioc. Nașii au fost și ei de față, dar nu prea mulți fiindcă ginerele e mic și mireasa are Cioc și nu aveau cum să-și satisfacă curiozitatea. A vorbit întâiu mireasa — recte d. Dem. Dobrescu fără să se roșească și a răspuns mirele, combativ și înflăcărat ca un cocoșel,

Apoi și câțiva nuntași și-au spus păsul, ca să-i audă tânăra pereche și să-i aibă în grije.

Apoi ceremonia a luat sfârșit, nuntașii s'au dus, iar mirii s'au îmbrățișat.

Primatul muncii românești

Interpelarea d-lui D. R. Ioanițescu în ultima ședință a Senatului

Sâmbătă a fost o zi agitată pentru un sfârșit de legislatură. Senatul mai ales a cunoscut pe lângă o vie replică a d-lui prof. Iorga, interpelarea d-lui D. R. Ioanițescu.

Secretarul general al «Frontului Românesc» începe interpelarea, precizând că protecția muncii naționale, frământă din cauza pericolului, în care se află avuțiile naționale, de a fi cotropite de străini, întreaga opinie publică. Asupra acestui pericol, primul care și-a spus cuvântul, a fost d. Vaida.

Toate partidele și-au înscris apoi în programul lor, acest imperativ și guvernul a oficializat problema, prin comunicatul consiliului de miniștri din 5 Martie.

D. D. R. Ioanițescu face apoi un amplu istoric al problemei, cu date și cifre precise. Arată care este situația — după statistici — la C. F. R. și la P. T. T., cele două mari instituții ale statului.

Din venitul național de 125 miliarde, 4 cincimi e în mâna străinilor, proprietatea urbană la fel, și chiar — ceiace este foarte grav — pământul rural, acest leagăn al românismului, a început să treacă, camuflat în mâna lor. Deasemeni elementul romnăesc este în minoritate, la profesiunile libere.

«NUMERUS VALACHICUS» SINGURA SOLUȚIE

Trecând la partea concludentă a interpelării, d. D. R. Ioanițescu se întreabă care soluție e cea mai bună: numerus nullus sau numerus proporționalis?

Analizând fiecare din formulele propuse, d. D. R. Ioanițescu spune că cea mai bună, este aceia lansată de d. Vaida Voevod, adică: numerus valachicus.

D-sa termină astfel documentata sa interpelare: «Românii nu mai pot trăi în situațiunea umilitoare, care duce la distrugerea sentimentului de nație liberă».

Partidul național-creștin și situația politică

D-nii prof. A. C. Cuza și O. Goga au primit eri pe parlamentarii partidului național-creștin, care odată cu închiderea Corpurilor legiuitoare, vor părăsi Capitala spre a rămâne timp îndelungat în provincie și a se ocupa exclusiv cu propaganda.

Partidul național-creștin renunță a mai face în primăvara și vara aceasta mari congrese județene și regionale. S'a luat în vedere faptul că anul trecut s'au ținut 64 congrese județene, 5 mari congrese regionale și un mare congres pe țară în Capitală.

In primăvara aceasta se va ține o singură mare adunare, aceia a lăncierilor, la Mânăstirea Putna în Bucovina.

S'a hotărât definitiv ca propaganda acum să se facă sat cu sat și cât mai mult, individual.

Deasemenea nu a fost neglijată propaganda scrisă, socotită ca de o enormă eficacitate, după rezultatele care le-a dat până acum.

Astăzi, partidul are 1 cotidian și o revistă de doctrină la care adăugăm 41 de ziare săptămânale ce apar în tot atâtea capitale de județ în mod foarte regulat.

D. prof. A. C. Cuza s'a declarat foarte mulțumit de activitatea imensă a parlamentarilor partidului depusă în această ultimă sesiune și a mulțumit călduros d-lui O. Goga pentru modul cum conduce partidul național-creștin.

Conducerea partidului are convingerea fermă că actualul parlament nu se va mai redeschide și că, încă în vara aceasta vom avea alegeri generale.

In acest sens s'au trimis instrucțiuni tuturor președinților județeni spre a nu neglija nici clipă organizarea și propaganda.

D-nii Gh. Cuza și Stan Ghițescu, secretari generali ai partidului au fost împuterniciți a vizita toate organizațiile din țară a ține ședințe cu toate consiliile județene.

S'a mai stabilit ca în luna Aprilie «Marele consiliu» al partidului să fie convocat la București

Activitatea „Frontului Românesc"

In vederea alegerilor comunale, atât organizațiile din Capitală ale «Frontului Românesc», cât și cele din provincie au convocat o serie de întruniri de propagandă.

In cadrul acestor întruniri, circumscripția 52 din culoarea de Verde a ținut eri o adunare la care au participat d-nii: C. Algiu, șeful culorii de Verde; av. N. Apăteanu, col. Tănăsescu, prof. Pupezescu, col. Oprescu, av. Celea, Lică Dimitriu, d-na prof. Zamfir.

In cuvântarea pe care a ținut-o d. Const. Algiu a arătat că datoria membrilor «Frontului Românesc» este să lupte pentru ordine și românism. Să combată cu toată tăria tendințele grupărilor de stânga și în special pe d. dr. Lupu care a făcut cartel cu socialiștii și comuniștii. Ororile săvârșite în «Raiul bolșevic», au desgustat și pe cei mai fanatici comuniști streini care au vizitat Rusia.

Se ocupă mai departe de modul ilegal în care s'au făcut alegerile din suburbane și încheie mărturisindu-și convingerea că în alegerile dela 16 Aprilie «Frontul Românesc va înregistra un real și meritat succes.

SPORT

La Bucureşti

PENTRU CUPA:

F. C. Rapid-C. A. O. 3-1 (1-1)
Venus-Chinezul 2-1 (1-1)

Aşa cum a prevăzut toată lumea întâlnirile dela Bucureşti au fost de o frumuseţe rară. Atât partida dintre înstrăinaţii din Bucureşti şi iredentiştii dela Oradea, cât şi jocul furnizat de Venus în tovărăşia minoritarilor dela Timişoara au ţinut încordată atenţia celor 15.000 de spectatori în tot timpul celor 180 de minute de joc.

Timpul a cam lăsat de dorit un vânt puternic şi aducător de praf denaturând într'o oarecare măsură jocul.

F. C. RAPID — C. A. O. 3—1 (1—1)

Scorul nu reprezintă în mod just înfăţişarea ostilităţilor. Atât în prima cât şi într'a doua parte a partidei, adversarii au furnizat un joc egal. CAO a fost chiar mai spectaculos, însă a suferit de aceeaş sterilitate pe care ne-o arăta de atâţia ani.

In primele minute mingea se plimbă dela o poartă la alta, CAO izbindu-se regulat de intervenţiile extraordinare ale lui Petrică Rădulescu. Pierde însă ocazii sigure. In minutul 7 se bate un corner la poarta orădenilor; Barbu prinde şi înscrie cu capul 1—0 pentru FC Rapid. CAO reacţionează şi presează până în minutul 22, când Cocis marchează frumos de pe extremă pentru orădeni. Jocul se continuă calm şi spectaculos până la pauză.

La reluare acelaş joc egal. In minutul 6 arbitrul acordă un 11 m. pentru FC Rapid. Hotărârea este nedreaptă, dar Barbu o speculează trăgând în plasă. 2—1 pentru FC Rapid. Peste câteva minute, arbitrul vrând să compenseze, acordă aceeaş lovitură în favoarea CAO-ului dar Juhasz ratează. Printr'o acţiune personală Auer, care a jucat prost dealtfel, ridică scorul (3-1) în minutul 25. Orădenii se demoralizează şi se retrag în apărare până la sfârşit.

Dela FC Rapid, Petrică Rădulescu a fost cel mai bun. Se pare că nu trebue să lipsească din echipa naţională.

Bosculeţ şi Wetzer au fost buni individual, dar formează o pereche de fundaşi făr concepţie de joc. Vintilă Fănescu şi Rafinski slabi; mai ales cel din urmă. Niciunul n'a avut condiţie fizică. Moldoveanu a jucat mulţumitor Auer slab, Lenghel binişor, Barbu excelent — cel mai bun din înaintaşi. Bogdan mediocru.

Dela CAO. David a făcut o partidă curagioasă. Nu i se poate imputa nici un goal primit. Linia de fundaşi slabă. Mijlocaşii bunişori iar înaintarea bună dar stearpă.

Publicul a mers cu CAO, da, da, publicul nostru românesc. Fiindcă acest public — admirabil în pornirile lui naţionaliste — acceptă pe ungurii şi evrei în echipele lor — şi bine face — dar nu poate înţelege — şi nici noi nu putem înţelege — rostul minoritarilor într'un club românesc, întreţinut scump cu banii slăbănogi ai statului. (D. Alfred Fulga are ocazia să facă reflecţii amare asupra «marilor» sale calităţi de «mare» organizator.

D. Ritter—Timişoara ne-a furnizat cel mai slab arbitraj din sezon, chiar mai slab decât al celebrului Ionescu—Tope.

VENUS — CHINEZUL 2—1 (1—1)

Din nou timişorenii au avut ocazia să facă un joc curagios, chiar frumos. Venus deasemenea a reuşit să-şi impună clasa într'un joc cu totul denaturat de intemperiile vremii care au avantajat pe adversar. (Chinezul a jucat în primele 45 minute cu vântul în spate).

Jocul s'a înfăţişat cu totul deosebit în cele două reprize. In prima parte vântul şi praful au făcut să se joace urât şi neprecis. Mingea se plimbă dela un adversar la altul şi ieşea adesea în tuşe iar praful orbia atât pe spectatori cât şi pe jucători.

Totuş în minutul 2 Petea transformă admirabil cu capul, un corner bătut bine de Gruin.

In minutul 30, Albu bate o tuşe direct lui Burdan, dar mingea este interceptată de Szillard şi împinsă în plasă. 1—1. Greşala a fost a lui Albu şi în mai mică măsură a lui Burdan.

In această parte a jocului, Chinezul presează stăruitor, împins în egală măsură de vânt şi de o aprigă dorinţă de căştig. Se remarcă în special Demetroviei, care intră spre centru şi pompează înaintarea. In această repriză Chinezul ar fi putut concretiza mai mult.

După pauză vântul se potoleşte iar cerul se înseninează. Timp de primăvară călduroasă. Venus reintră refăcut şi decis să învingă. Dela început se instalează în terenul Chinezului şi trage necontenit la poartă în bare, peste bare, în capul portarului, în braţele portarului.

Schmidt, portarul timişorean îşi egalează calităţile cu norocul.

In acest timp Chinezul face rare dar periculoase incursiuni în terenul Venusului.

La o astfel de acţiune Tabacu trage imparabil în poarta părăsită de Burdan. Dar Bajus pune capul şi mingea ese în out.

In minutul 32 al reprizei ?? Venus presează şi marchează prin Niculescu Ştefan lansat frumos de Petea.

Venus continuă să preseze şi să... rateze. Spre sfârşit Chinezul îşi revine şi reuşeşte să facă joc egal. Partida a fost de o frumuseţe rară. A fost cel mai frumos match pe care l-am văzut în acest sezon (Vorbim de repriză).

Burdan a jucat atent.

Sfera a fost extraordinar; cel mai bun om de pe teren şi credem că nu are contracandidat în echipa naţională.

Albu bun, cu excepţia greşelii de care am mai pomenit.

Bărbulescu slab, Colea Vâlcov atent, s'a ţinut bine de centrul atacant advers. Gorgorin a servit bine înaintarea şi şi-a anihilat adversarul. A fost cel mai bun half.

Gruin a muncit mult şi a fost util. Dan Gavrilescu slab. (Uf!) Humi foarte bun. A tras mult la poartă. Petea a fost bun şi a tras frumos, dar s'a resimţit de rănile mai vechi.

Niculescu a jucat curajos şi bine, neaşteptat de bine. Il înlocueşte onorabil pe Ene. Il vedem în locul lui Gavrilescu fiindcă nu trebue lăsat afară din echipă.

Schmidt a fost un portar bun şi norocos în poarta Chinezului.

Fundaşii buni, halfii şi mai buni, iar înaintarea Chinezului a fost periculoasă.

D. Stanciu-Cluj a arbitrat cu multă atenţie şi conştiinciozitate. Il felicităm.

VIRGIL POPESCU

Rezultatele din ţară

BRAŞOV: Unirea Tricolor. *A. C. F. R.* 3—1 (1—0).

Au marcat: Tr. Ionescu Sony, şi iar Traian, pentru oboreni.

Pentru învinşi a înscris Eugen. Au asistat 1500 spectatori.

PLOEŞTI: Universitatea— Tricolor C. F. P. V. 2—1 (1—0).

Au marcat; Gaiu, Drapa, şi Ştefănescu.

3000 spectatori. Timp înourat, vânt puternic.

CONSTANŢA: Victoria — Macaby 3—0 (2—0).

Un rezultat frumos pentru care felicităm echipa constănţeană.

BAIA-MARE: Juventus-Phoenix 1—1 (1—1).

Au marcat Seremy III, Arioşi (în propria-i poartă) şi Palmet.

TIMIŞOARA; Ripensia—Olimpia (Satu-Mare) 2—1 1—1 (1—1) (2—1).

Foştii campioni au jucat foarte slab şi după prelungiri deabia au izbutit să-şi înruşească victoria.

ORADEA: Crişana—Amefa 2—1 (0—1). Rezultatul senzaţie al zilei de eri l-a înregistrat Crişana, care a înfrânt, fără replică, pretenţiunile minoritarilor din Arad.

Au înscris: Bătrân (pentru învinşi) şi Popp pentru Crişana.

Cernăuţi: Iahn—Textila 2-1 (0-1).

Brăila: C. A. M. T.—Franco Română 4—3 (0—1).

Chişinău: Sporting — Industria Sârmei 1—0 (0—0).

Petroşani: Jiul—Stăruinţa 2-0 (1-0).

SIBIU: Gloria (Arad) — S. G. Sibiu 2—0 (1—0).

CRAIOVA: Victoria (Cluj)—Craiovan 2—0 (0—0).

Gloria şi Victoria sunt cele două echipe din divizia A, care n'au primit nic un goal.

Lugoj: Vulturi—Mureşul 4—0.

Din streinătate

VIENA: Football: Austria—Italia 2-0. Matchul a luat sfârşit înainte de timp, terminându-se cu un ruşinos scandal.

STUTTGART: Football: Germania—Franţa 4-0. Au asistat 70.000 oameni.

VIGEVANO (Italia): Italia B.—Austria B. 3—0.

Box

Gala din sala „Vox"

O interesantă reuniune a organizat eri dimineaţă în sala cinematografului Vox, As. Sportivă Jandarmeria. In joc fiind şi două campionate naţionale.

Invingând pe Mihail Fulea la puncte Miclu Doculescu a cucerit titlul naţional la categorie mijlocie.

Invins de Ion Gorun, N. Stamate a pierdut campionatul la categoria cocoş.

In celelalte două partide profesioniste Vasile Stoian a dispus de Climau la puncte, iar Ilie Constantin cu Ciovoiu a făcut match egal.

La amatori:

Georgescu b. Zaicea la puncte.

Gaşpar b. Ivănescu la puncte.

Ştefănescu—Jeleneac, match nul.

Carnet

Cel care scrie aceste rânduri a asistat ieri pentru prima oară la un match de football de categorie inferioară. Este vorba de partida Olimpia—Viforul Dacia, căştigată de primii numai datorită felului tâlhăresc în care s'a comportat arbitrul, pe numele său Leonard Canciuc, ajutat de un alt apaş sportiv numit Mitran.

Tocmai categoriile inferioare, pepiniera sportului românesc, sunt lăsate în părăsire de forurile conducătoare. Şi de aceea se fură decizii ca în codru, se hoţeşte la drumul mare.

Deferim districtului arbitrajul d-lui Caciuc şi manifestaţiile isterice ale lui Mitran, care s'a îmbrăţişat — în calitate de arbitru mărginaş — cu jucătorii Olimpiei, când aceştia au marcat goalul victorios. Ieri pe arena A. C. S. A. s'a petrecut o mare ruşine sportivă.

V. P.

*

C. A. O. anunţase că şi-a schimbat culorile. Există chiar o hotărâre a comitetului şi un raport al F. R. F. A. Totuşi ieri au apărut iredentişti, drapaţi în alb-verde, iar decorul pustan a fost completat de roşul F. C. Rapidului. Coincidenţă, de sigur.

Rezultatele crosurilor de eri

Azi dimineaţă s'au disputat crosurile de deschidere organizate de Liga Munteniei.

Rezultatele technice:

SENIORI

Comănescu I. (VD) 17 m. 14.

Dinescu (VD).

Necula (VD).

Opran (VD).

JUNIORI

Pană A. (VD).

Fotea (CFR).

Hurtz (VD).

1. Mihai Const. (Poliţia).

2. Constă Vasile (Poliţia).

3. Bubular (VD).

Liga a împărţit căştigătorilor frumoase premii constând din obiecte utile de sport.

Viforul se prezintă într'o formă excelentă.

Rugby

Stadiul Român-T. C. R. 3-3 (0-0)

A fost un joc splendid, care a mulţumit pe deplin numeroasa asistenţă. Rezultatul este oglinda fidelă a raporturilor de forţă dintre echipe.

Punctele au fost marcate prin lovitură liberă de către Tudor Ioan (St. R.) şi Bârsan (T. C. R.)

La ambele echipe au plăcut liniile dinapoi.

Arbitru d. V. Fanella, autoritar.

C. F. R.-Vif. Dacia 3-0 (0-0)

Galbenii, mari favoriţi ai partidei, au trebuit să piardă matchul din cauza grămezii.

N'au reuşit în nici un moment să ţie în şah pe C. F. R.-işti, cari au meritat pe deplin victoria. Gogu Stetescu (C. F. R.) şi Jianu (V. D.) au plăcut. J

D. Herk ne-a servit o lecţie de arbitraj.

P. T. T.-R. C. B. 24-0 (10-0)

P. T. T. în mare formă s'a distrat pe spinarea R. C. B.-ului. Florea a fost de departe cel mai bun om de pe teren. Selecţionarea poştaşului în echipa naţională, ne pare a fi indiscutabilă.

D. Constant a avut o sarcină uşoară.

Sportul Studenţesc-R.C. 13 13-6 (10-0)

După o repriză în care universitarii au fost superiori, matchul a devenit interesant prin revenirea neaşteptată a R. C. 13. Dealtfel şi scorul reprizei a doua arată dominarea R. C. 13 (6—3). Dela Sportul au mişcat: Damian şi Dinescu, iar dela R. C. 13 numai Ifrim.

D. arbitru Vrandalici a avut unele scăpări.

Sportul Studenţesc—Telefoane 4-1 (0-1)

Pentru Cupa României s'a disputat Sâmbătă, pe arena din Splai, match-ul între Studenţi şi leaderul diviziei C, Telefoane.

In prima repriză a marcat Schulder pentru Telefoane, Popescu egalând în repriza doua. Matchul terminându-se nedecis, s'au acordat prelungirile regiementare, în care timp Studenţii au mai înscris trei puncte prin acelaş Popescu.

Ambele reprize s'au scurs monoton jocul petrecându-se într'o notă de indiferenţă totală. In prelungiri studenţii bucurându-se de o mai bună condiţie fizică şi-au adjudecat victoria demonstrând, în acest timp un football de clasă.

S'au impus dela învigători, Gică Popescu, Duca şi Marinescu.

Cel mai slab din 23, arbitrul Ion Szika şi Jean Niculescu.

Dela şcoala „Herăstrău"

La şcoala primară mixtă No. 6. «Herăstrău», graţie noului director, Ştefan M. Ştefănescu, din fruntea acestei şcoale, se desvoltă, în anul acesta o activitate multiplă, intensă şi fecundă.

Şezătorile culturale în anul acesta sunt organizate de d-na Justinia A. Niţulescu, o dascăliţă care se distinge şi se afirmă, zi de zi, prin hărnicie, pricepere şi excesiv zel profesional.

Până azi, d-sa a ţinut 5 şezători. Ultima, bineînţeles fiind foarte bine reuşită. Cea de a cincea şezătoare culturală s'a ţinut în ziua de 19 Martie 1937.

Şezătoarea s'a deschis cu intonarea Imnului Regal.

In partea I-a s'au executat: poezii (ode patriotice, pasteluri, fabule şi mai multe anecdote savuroase) — cari au creat o atmosferă de bună dispoziţie şi au stârnit râsul sănătos al asistenţei.

In partea II-a, elevii şi elevele claselor I şi a VI-a s'au produs cu epigrame — anume alese din autori clasici (A. C. Cuza, Cincinat Pavelescu, Radu Rosetti, C. C. Brăescu), apoi cu o serie de proverbe şi ghicitori.

In partea III-a elevele îmbrăcate în pitoreşti costume naţionale, au executat două minunate dansuri naţionale.

Dintre excelentele coruri executate sub conducerea eminentei şi talentatei eleve Lazăr Gh. Maria (din clasa VI), a plăcut mult vestita baladă muzicală «Noaptea în luncă».

Iar printre elevii din clasa VI-a, cari au recitat admirabil, notăm pe: Albeanu T. Constantin, Pârvu M. Marin, Ion V. Victor, pe inimosul Grigore F. Ştefan, pe distinsul Ion I. Cristian, pe comicul Bârsan C. Gheorghe şi pe eleva *Lazăr Maria, o copilă înzestrată cu mult temperament artistic.*

ŞAHUL ROMANESC

Maestrei Ion Halic vizitează ţara

Tânărul campion de şah al României, *Ioan Halic* din Arad, este solicitat a participa la un mare concurs internaţional, peste graniţă. Inainte de a face deplasarea, d-sa, sprijinit de F. R. S. va vizita principalele centre şahiste din ţară, unde va conferenţia şi va susţine simultane şi matchuri în consultaţie. Cercurile de şah sunt stăruitor rugate, să-i facă o primire cât mai călduroasă pe care talentatul maestru român, o merită cu prisosinţă.

Reamintim aci că, maestrul *Halic*, s'a relevat la vârsta de 17 ani, când a cucerit titlul de campion în puternica cetate şahistă a Aradului. La Paris — unde şi-a făcut studiile — s'a clasificat, în campionatul pe 1933, al II-lea, la un punct diferenţă de campionul *Gelti*, pe care de altfel l-a învins. In 1935, la Bucureşti, se clasifică al V-lea în campionatul naţional, iar în 1936, cucereşte acest titlu, fără a pierde nici o partidă, şi remizând contra maestrului internaţional *Boris Kostici*. La olimpiada dela Muenchen, a stabilit recordul român cu 65.8 la sută, plasându-se al 17-lea din cei 210 participanţi — un rezultat strălucit.

Deşi foarte tânăr (26 ani), a atins o maturitate şahistă, pe care o arată, stilul şi profunzimea cu care domină în finale — piatra de încercare a marelor talente şahiste. Redăm aci, ca document, strălucitorul final pe care l-a furnizat, recent, în concursul campionilor, în partida contra lui *Henry Taubman* — partidă, în care toată lumea, fără excepţiune, a văzut numai remis. Stilul magistral, cu care tânărul nostru maestru, şi-a înfrânt adversarul, îi precizează talentul şi forţa.

ALB. Ioan Halic. NEGRU. Henry Taubman (Bucureşti 1.11.1937).

(Situaţia după mutarea 41-a a negrului).

ALB. Rd2; Nd3, Nf4; Pa3, b4, c5, g6, h4. *Negru.* Re6; Ng7, Nd5; P.a6, b7, d4, f5, h6. Poziţie tipic remis. Cu toată poziţia răsfirată a pionilor negri, albul pare că nu poate valorifica avantajul poziţional. Şi totuşi...

42. a4, Nf8; 43. b5!, a5; 44. c6! bc; (negrul face ou vede catastrofa); 45. b6, c5 (negrul, speră să.. câştige); 46. Nc 4!! (trăsnetul din senin) Lovitură genială. Negrul cedează imediat.

Notă. Cercurile de şah din ţară, sunt rugate să i se adreseze direct, pentru stabilirea programului (Arad, Bulev. Carol 57,59).

CRONICAR

Consiliul de război

Procesul celor 7 studenţi

Astăzi au continuat în faţa consiliului de războiu secţia I, desbaterile procesului celor şapte studenţi, învinuiţi că au sancţionat pe A. Rădulescu, preşedintele tineretului liberal, pentru faptul că a lipit pe zidul bisericii Sf. Anton manifeste insultătoare în timpul când se oficia un parastas în memoria celor morţi pe câmpul de onoare în luptele din Spania.

Astăzi s'au prezentat şi inculpaţii: *Socoriciu* şi *Ghiocel*. Absent fiind numai Ştefănescu Emil.

La ora 9 şedinţa se deschide.

Se face apelul inculpaţilor.

Grefierul dă citire ordonanţei definitive de trimetere în judecată, precum şi declaraţiilor martorilor.

Şedinţa se suspendă. După redeschidere se dă cuvântul apărării.

D. av. Alexandru Constant, referindu-se la art. 95 c. j. m. arată că prin prezentarea abia azi a doi dintre inculpaţii absenţi, acestora nu li s'a putut aduce la cunoştinţă actul de acuzare neaplicându-se articolul 103 din c. j. m. fapt ce determină o eventuală casare a sentinţei.

Procedura, deci, n'a fost îndeplinită.

D. cpt. Ion Diaconescu, comisar regal, răspunde la incidentul ridicat de apărare prin d. av. Constant.

Consiliul deliberând respinge incidentul.

VIORFL TRIFA, preşedintele centrului studenţesc Bucureşti, expune motivele ce au determinat înfiinţarea poliţiei studenţeşti.

Viaţa studenţească a cunoscut trei etape: dela 1922—1927 când aveau de luptat cu comunismul; dela 1927—1932 acţiunea se rezuma la manifestaţiuni de stradă, la mici corecţii aplicate imediat.

La congresele de atunci se întâmplau lucruri mai grave. Totuşi preşedinţii centrelor studenţeşti şi ai asociaţiilor studenţeşti n'au fost arestaţi.

Dela 1932—1937, cea de a 3-a etapă, guvernul a luat măsuri sancţionând studenţii creştini cari arătau pericolul ce ne ameninţă.

Lupta pornea din propria noastră viaţă, din propria noastră voinţă. Aceea de-a ne forma singuri, fără comploturi la siguranţa Statului.

La «congresele studenţeşti dela Craiova 1935 şi Tg. Mureş 1936, deşi nu s'a întâmplat nici o dezordine, presa din Sărindar ne-a calomniat. Pentru menţinerea ordinei ameninţată din afară s'a constituit poliţia studenţească.

PREŞEDINTELE: «Când mai învaţă studentul?»

VIOREL TRIFA: «Toată viaţa este o viaţă de învăţătură. Singurul scop este formarea omului nou pentru o Românie nouă.

După sgudnitoarea moarte a lui MOŢA ŞI MARIN s'au tipărit manifeste chemând la parastas studenţimea română.

Dar pe gardurile şi zidurile bisericii studenţeşti Sf. Anton, unde se oficia parastasul, erau lipite afişe prin care se profana moartea celor doi eroi.

Personal am spus că autorii manifestului trebuesc pedepsiţi.

Ne avizat de nimeni m'am prezentat d-lui judecător instructor care ancheta cazul, şi am dat o declaraţie semnând-o.

«Iar în ceeace priveşte o eventuală sancţiune, fiu să vă rog să fiu pedepsit numai eu personal, asumându-mi toată răspunderea».

Lansarea manifestului nostru se datoreşte faptului, că un comunicat al centrului studenţesc a fost cenzurat în toate ziarele, prin care se ridica împotriva partidului liberal, fiindcă s'a solidarizat cu un oarecare Aurelian Rădulescu, care a profanat memoria eroilor.

D. av. Vasiliu-Cluj, arată că interogatorul nu trebue întrerupt şi trebue să i se dea voe inculpatului de a spune tot ceeace are de spus.

D. av. M. Polihroniade, arată că procesul a venit în faţa Consiliului de război, deşi nu este infracţiune politică, fiind trecută în competenţa armatei, numai pentru ultima lege de prelungire a stărilor exceptionale.

Inculpatul Viorel Trifa, îşi continuă mai departe interogatoriul, arătând motivele ce l-au determinat de a se ridica contra guvernului liberal.

«Noi suntem respectuoşi în faţa crucei, chiar când este a unuia ce ne-a fost vrăjmaş»,

«Generaţia aceasta trebue să ispăşească păcatele înaintaşilor noştri».

INCULPATUL VIRGIL RADULESCU, arată că ordonanţa definitivă de trimitere în judecată, conţine fapte exacte şi inexacte.

Centrul studenţesc Bucureşti este recunoscut persoană juridică şi morală.

Expune discuţia ce a avut loc într'o cameră a unui cămin studenţesc.

denţesc cu *A. RADULESCU*, arătând că fapta este nu numai o îndrăzneală, ci o infamie.

Din nicio declaraţie de-a mea nu reese că am ordonat sancţionarea lui A. Rădulescu, în calitate de membru al poliţiei studeneşti.

Este mare deosebire între dragostea părinţilor faţă de copii şi accea a lui Honigmann, faţă de studenţii români-creştini.

In fiecare gând, în fiecare sentiment şi rând scris de un student creştin există o mare dragoste pentru Biserică, Monarhie, Armată şi Justiţie».

«Poliţia studenţească este îngrădită de legile ţării iar scopul ei acela de a introduce morală severă, în rândurile studenţimii.

Lupta studenţească se duce pe Cea exlerană pentru a se interpreta cele patru instituţii ale statului nostru.

Precizează că nu face parte din poliţia studenţească. Şi că nu l-a terorizat pe studentul Aurelian Rădulescu.

Şedinţa continuă.

PROCESUL INCENDIATORILOR

Pentru edificarea juraţilor

Alte dovezi elocvente în sprijinul constatării indiscutabile că acuzaţii mint. Apărarea s'a rătăcit în propriul său labirint

Am arătat în numerele precedente ale ziarului nostru, că cekiştii rataţi cari în procesul incendiatorilor umplu până la ultimul loc confortabila boxă a acuzaţilor, au recurs la un sistem de apărare cu totul original, faţă de dovezile zdrobitoare acumulate în contra lor:

Tăgăduesc mai întâi că s'au cunoscut între dânşii, mai înainte de proces apoi insinuiază că toate mărturisirile aflate la dosar ŞI CARI CONCORDA IN PROBELE CAT ŞI CU DEPOZIŢIILE NESILITE ALE MARTORILOR — le-au fost stoarse prin maltratări la Poliţie şi la Pa chet.

CARE E ADEVARUL

Dar tot acest eşafodaj de minciuni cade, imediat ce examinăm cu oarecare metodă, realităţile aşa cum s'au desfăşurat ele:

In adevăr, chiar din ziua de 28 Decembrie, anul prinderii bandiţilor, şi până în momentul lansării mandatelor, s'au ascultat zeci şi zeci de martori cari pe lângă că ocupau toată vremea judecătorului de instrucţie, erau confruntaţi în tot momentul cu arestaţii.

Cum ar fi fost dar expuşi incendiatorii văzului şi pipăitului tuturor acestor martori, dacă ar fi fost în adevăr nu schingiuiţi, dar măcar bătuţi. Când ştiut este că până şi o palmă lasă urme pe obrazul hoţului viclean.

LIPSEA PANA ŞI TIMPUL MATERIAL

Dar se mai pot produce şi alte dovezi: Şi anume, în relativ scurtul răstimp al instrucţiei, s'a acumulat un atât de formidabil noian de acte, de confruntări, de descinderi, urmăriri şi redactări de procese verbale precum şi de cercetări aparte, încât anchetatorii nu mai aveau nici timpul să doarmă şi să mănânce, necum să bată.

Toate aceste lucruri se pot verifica precis matematic chiar. După cum poate fi verificat şi caracterul magistratului instructor, căruia — o repet — nu-i prosul de a se purta prea manierat cu delicvenţii.

O PILDA

In afară de înlesnirile inuzitate cari s'au făcut acuzaţilor la Poliţie şi asupra cărora ne-am oprit cu alt prilej, PUTEM DOVEDI că nici odată arestaţii n'au cunoscut umilinţa dubei comune, deşi ar fi meritat-o cu prisosinţă. Ci ei au făcut regulat cursa între arestul Poliţiei şi Cabinetul de instrucţie şi între închisoare şi Tribunal, numai cu maşini particulare.

Puteau nişte oameni cari se bucurau de atâtea atenţii — o repet: nemeritate şi chiar condamnabile — să fi fost brutalizaţi ca să mărturisească un adevăr pe care nu-l mai puteau tăgădui?

Dacă am admite acest lucru, ar însemna să ne covârşim de ridicol.

*

Dar n'am terminat totuşi, astfel că mâine ne vom vedea obligaţi să scoatem şi fitilul ultimei bombe cu care d. Valjean spera să facă praf pe juraţi; uciderea lui Şarf în bătaie! Ca şi când judecătorul de instrucţie ar fi avut vreun interes ca acest nenorocit să moară şi nu unchii hapsâni, cari şi-au făcut blochause-ul monumental din Vasile Lascar după încasarea celor unsprezece milioane de la «EAGLE STAR».

ADRIAN BALTAG

Adunarea generală a Oficiului farmaceutic

Eri s'a ţinut adunarea generală a oficiului farmaceutic (O. A. F.) sub preşedenţia d-lui I. Michalcescu, farmacist.

Au luat parte numeroşi farmacişti din Capitală şi provincie în frunte cu d-nii Gh. Velescu, Gh. Urseanu, Al. Roşu, Al. Leist, Chihăescu şi alţii.

După deschiderea şedinţei, d. I. Michalcescu, preşedintele consiliului O. A. F., a dat citire dării de seamă asupra activităţii pe anul trecut, arătând că oficiul intră în al II-lea an de existenţă.

Ocupându-se de situaţia financiară a instituţiei pe care o arată ca înfloritoare, semnalează programul şi foloasele aduse de laboratorul oficiului.

Referindu-se la necesitatea construirii unui local propriu, în care să se instaleze toate serviciile oficiului, d. Michalcescu relevă că activitatea societăţii e oarecum stingherită din această cauză.

Incheind constată o întelire a luptei dusă pentru menţinerea prestigiului profesiunii de farmacist.

D. farmacist Gh. Velescu face un istoric al activităţii O. A. F.-ului dela înfiinţare şi până în prezent.

D. farmacist Gh. N. Urseanu, directorul oficiului dă o serie de lămuriri celor prezenţi în legătură cu situaţia financiară a institutuţiei.

D. farmacist C. Chihăescu subliniază necesitatea construirii unui local propriu, făcând apel la concursul tuturor şi laudă activitatea consiliului şi funcţionarilor oficiului.

Se procedează apoi la alegerea a trei noui cenzori, fiind aleşi d-nii M. Demetrescu, C. Mironescu şi Tr. Nestor.

La sfârşitul adunării, d. I. Michalcescu a mulţumit celor prezenţi pentru încrederea acordată conducătorilor oficiului.

Reluarea curselor de pasageri pe liniile: Galaţi-Turnu Severin şi Turnu Severin-Baziaş

Direcţiunea Navigaţiei Fluviale Române aduce la cunoştinţă că pe ziua de 29 Martie a. c. se reiau cursele de pasageri pe linia Galaţi—Turnu-Severin.

Dela 1 Aprilie se vor relua şi cursele de pasageri de pe linia T.-Severin — Baziaş.

In consecinţă, staţiunile în trafic combinat CFR cu NFR vor emite bilete şi recipise de bagaje pentru porturile deservite de aceste linii.

Curier judiciar

Transferarea învăţătorilor

Steliana Enache făcuse cerere de a fi transferată la un post dintr'o comună suburbană a Bucureştilor, iar Ministerul Educaţiei Naţionale a respins această transferare pe motiv că pentru acest post nu era decât o singură cerere, a d-nei Enache, aşa că Ministerul nu putea stabili conform legii o ordine de preferinţă. Contra acestui refuz s'a făcut acţiune în contencios, iar Curtea de Apel s. I, în urma concluziilor puse de reclamantă prin avocatul său, d. J. Vermeulen, a admis acţiunea. S'a obligat Ministerul să transfere pe d-na Enache.

Muntele de pietate a fost declarat în lichidare falimentară

Constatând că Muntele de Pietate e în încetare de plăţi, tribunalul Ilfov s. I comercială, a admis cererea făcută de reprezentanţii Muntelui, şi în conformitate cu legea conversiunii, a declarat Muntele de Pietate în lichidare falimentară. Verificarea creanţelor s'a fixat pentru 12 Aprilie cr.

Procesul d-rului Blatt

Sâmbătă urma să se judece la Curtea de Apel s. III apelurile făcute de d-rul Blatt şi d-na Mănicovici în contra sentinţei Tribunalului, prin care d. Blatt a fost obligat să plătească suma de lei 50.000 — pentru că din greşala sa profesională pacienta şi-a pierdut un ochi. Din lipsă de timp procesul s'a amânat.

Anchetele Noastre

Exportăm țara?

Intr'un articol din Argus, ing. V. Filip constată, bazat pe cifre oficiale, că exploatarea pădurilor noastre a dus la epuizarea rezervelor de lemn și la decimarea pădurilor de răsinoase prin tăierea în fiecare an a 2—3 posibilități anuale. Cu alte cuvinte, în această secție a economiei naționale, se exploatează de 2—3 și mai mult decât îngăduie o exploatare rațională, adică se exportă (pentrucă la export merge lemnul în majoritate) capitalul însuși al bogăției naționale.

Fenomenul nu este singular. In exploatarea bogățiilor noastre stilul acesta este: exploatare până la secătuire.

Iată petrolul, această rară bogăție, care condiționează astăzi existența oricărui stat. In ultimii 10 ani țara noastră a exportat 46.952,6 milioane tone de petrol și derivate (în deosebi petrol, materie primă) pentru o valoare globală de lei 82.873,3 milioane lei. Intreg exportul nostru a sprijinit în principal pe acest esențial produs. Progresia, iar cantități (mil. tone) în valori (mil. lei) în ultima perioadă decenală, este următoarea:

Exportul de petrolifere în perioada 1927-1936

	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933
Cant.	1953,4	2.386,9	2.881,0	3.905,4	4.695,0	5.184,2	5.88?,5
Val.	7.516,8	8.125,2	9,628,8	10.437,6	6.832,8	7.206,0	7.838,4

	1934	1935	1936
Cant.	6.547,4	6.613,1	6.898,7
Val.	7.214,4	8.661,2	8.612,1

Creșterea s'a accentuat odată cu criza, care a lovit mai grav țările agricole. In măsura scăderii exportului de cereale și a valorii petroliferelor, noui exporturi de petrol în cantități prodigioase și la prețuri de dumping. Prin aceasta am secătuit rezervele țării. Astăzi nu mai dispunem decât de o rezervă sigură de 6 ani (cu rezervele posibile, 11 ani).

Dacă vom continua exploatarea pentru exporturile de până acum, s'ar putea să ajungem la sfârșit chiar înainte de expirarea acestui termen. In acelaș timp, exportul cerealelor s'a făcut într'o cantitate de 21.179,9 mil. tone, însumând o valoare de lei 73.541,1 mil. lei. Dacă am figura grafic mișcarea acestui export, în acelaș tablou cu exportul petroliferelor, am realiza un foarfece, care se deschide brusc din 1931 și merge astfel până în anul trecut când tendința divergentă se mai domolește, însă foarte puțin. Din parcurgerea fugară a seriei următoare, se desprinde net tendința: Observația este valabilă și pentru exportul de animale vii și produse animale alimentare.

1. Este știut că subsolul românesc (petrol) și pădurile sunt în foarte mare proporție exploatate de capital străin și chiar de personal străin. In industria petrolului capitalul străin înregistrează 82 la sută din total.

2. Exportul brut al acestor produse, prezintă pentru exploatator, avantajul de a se face rapid și în cantități mari, deci de a se recupera repede capitalul și a realiza facil un profit impozant. (Mâna de lucru, un lucru elementar, este numai plătită).

3. Exportul acestor produse (petrol, lemn) reprezintă export de capital românesc. Numai agricultura permite un export de muncă românească, singura care este inepuizabilă.

4. In ultimii 10 ani s'a exportat până la epuizare capitalul economiei naționale și prea puțină muncă națională.

5. Politica colonială a primelor state imperialiste (Spania, Portugalia, Franța și chiar Anglia) urmărea despuierea coloniilor de toate bogățiile brute, pe cari le prelucrau apoi în industriile proprii din Metropolă sau le consumau luxuriant pur și simplu.

LA NOI BOGAȚIILE NAȚIONALE AU FOST EXPLOATATE IN STIL COLONIAL, CU CAPITAL STRAIN ȘI DE STRAINI. S'A EXPORTAT ȚARA, S'A VANDUT ACEASTA ȚARA.

Ar fi interesant de văzut ce s'a creiat cu prețul acestei vânzări.

ALEXANDRU SEVER

Exportul de cereale în perioada 1927-1936

	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933
Cantități (mil. tone)	3.007,4	1053,7	1725,7	3.237,6	3.448,7	2.624,8	1.790,6
Valori (mil. lei)	10.015,2	7.632,2	8,954,4	9,988,8	8,763,6	5,732,4	3,262,8

	1934	1935	1936
Cantități (mil. tone)	1.003,0	1.243,1	2,045,6
(Valori mil. lei)	2.380,8	3,286,3	6.523,6

Exportul de animale vii în perioada 1927—1936

	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934
Cantități (mil. tone)	[illegible]	72,1	66,4	87,2	90,0	41,0	29,4	51,0
Valori (mil. lei)	2.563,6	2.12?,2	1.993,2	1.878,0	1559,4	637,2	404,4	629,0

	1935	1936
Cantități (mil. tone)	73,2	68,2
Valori (mil. lei)	948,9	1053,6

Fără a intra acum într'o analiză strânsă a modului cum s'a repartizat pentru economia națională venitul acestui export, voim numai să facem câteva observațiuni, cari nu sunt lipsite de interes:

Termenul pentru depunerea cererilor de import pentru trim. II

Normele pentru supracote

Direcția reglementării comerțului exterior a dispus ca în vederea eliberării cotelor de import pentru trimestrul II, cererile să fie înregistrate în intervalul 1 Aprilie — 31 Mai a. c.

Atragem atenția importatorilor că, întrucât formularele pentru cererile de import, fiind schimbate, nu vor fi luate în considerare decât solicitările făcute pe noile formulare, cari se găsesc la sediile tuturor Camerelor de comerț din țară.

Deasemeni, toate solicitările de cote noui și majorările de cote, vor fi înregistrate în intervalul dela 1—15 Aprilie, aceste petiții urmând a fi rezolvate de către comitetul de direcție, după închiderea termenului pentru depunerea acestui gen de cereri.

CERERILE DE SUPRA-COTE

Termenul pentru înregistrarea cererilor de supra-cote, în cadrul disponibilului pentru trimestrul I, s'a anunțat intervalul 15—25 Aprilie cr., urmând ca și aceste cereri să fie făcute pe noile formulare speciale. Nici o cerere în supracotă, nu va fi luată în considerare, dacă nu va îndeplini termenul de înregistrare și formele de mai sus.

Cererile de import, în supracotă pentru trimestrul II, vor fi înregistrate între 1—15 Iunie cr., în cadrul disponibilului și din țările ce vor fi comunicate de către contigentare.

EXCEPȚII

Fac excepție dela aceste norme cererile de import pentru autorități, instituții publice, industriile de petrol și cele miniere, precum și cererile de mașini sau piese de schimb, cererile de import pentru uz personal, cererile fără cedare de devize și cele pentru importul în compensație.

Aceste cereri vor fi înregistrate în tot cursul trimestrului II.

Pașapoarte turistice

In baza acordurilor cu privire la desvoltarea reciprocă a traficului de călători și turiști între România, Cehoslovacia și Jugoslavia, Ministerul de Interne a fost autorizat prin decizia Consiliului de miniștri să elibereze pașapoarte turistice valabile 60 zile și pentru o singură călătorie în sezonul 1-IV—1-X a fiecărui an pentru statele din Mica Ințelegere.

Aceste pașapoarte vor fi supuse numai unui timbru turistic de 250 lei atât pentru Cehoslovacia cât și pentru Jugoslavia.

Pașapoartele colective ce se vor elibera în temeiul acestor acorduri de turiști, vor fi supuse deasemenea unei singure taxe din cele arătate mai sus.

Aceste pașapoarte vor fi eliberate prin Direcțiunea Generală a Poliției și cu avizul Oficiului Național de Turism.

Singurul local românesc:
Restaurantul „Tinerimea Română“
B-dul Schitu Măgureanu No. 4
COMPLECT RENOVAT.
Face abonamente la dejun și seara.
cu 22 lei, — după listă —,
trei feluri și pâine la discreție.
Seara: **Jazz, Dans, Diseur.**
Deschis și după teatru.
Grătar, pescărie și vinuri speciale.
— Domnii ziariști creștini benificiază de 15% reducere. —

Instrucțiunile ministerului de finanțe pentru dresarea actelor de contravenție

Intrucât la dresarea actelor de contravenție, unele organe fiscale fac evaluări exagerate, iar altele își întemeiază aceste acte pe constatări superficiale care duc la anuarea lor prin justiție; și mai ales că astfel de procedee provoacă reclamațiuni din partea contribuabililor, — care inutil sunt purtați pe drumuri, — ministerul de finanțe a trimis instrucțiuni de modul cum se vor întocmi pe viitor actele de contravenție.

In aceste instrucțiuni se face cunoscut organelor de constatare că vor trebui să acorde o deosebită atențiune în dresarea actelor de contravenție, observând ca acestea să fie sprijinite pe dovezi cerute de existența evaziunei dela impunere sau taxare, iar cele dresate pentru neîndeplinirea unei obligațiuni legale, să fie însoțite de dovada respectivă.

Se va evita crearea de duble penalități.

In cazurile în care patronii și conducătorii de întreprinderi, sunt pasibili și de sancțiuni penale, conform art. 105, pentru ținerea de registre duble, sau de comitere de falsuri în acte, etc. odată cu procesele verbale de contravenție se vor înainta toate piesele cari dovedesc culpabilitatea delicvenților.

Viața militară și viața modernă

Conferința d-lui dr. I. Popescu-Sibiu

In cadrele Cercului Subofițerilor din Sibiu, a avut loc conferința d-lui dr. *I. Popescu-Sibiu*, despre: „Viața militară și viața modernă".

Domnia-sa începe cu descrierea substratului material și sufletesc al ritmului vieței moderne, analizând izvoarele acestui ritm al vitezii și desechilibrului modern din care dacă se pot ivi formele unei vieți mai bune, în aceiași măsură se poate întâmpla și prăbușirea în anarhie. Conferențiarul reliefează importanța principiilor fundamentale vieței omului: antagonismul condiționând lupta pentru viață (în cadrele naturii și ale societății, cu obstacole fizice și spirituale).

Din acest antagonism, precum și din principiul raporturilor inter-individuale (raporturi prin esență afective, psihologice), se nasc manifestările vieței sufletești individuale și colective, realizate în civilizație (opere materiale) și cultură (opere spirituale).

Mai ales după războiu se accentuiază în cele mai mici detalii ale vieții, concepției materialiste despre viață, înlocuirele acestei concepții degradând valorile spirituale în favoarea tiraniei factorilor materiali (biologici, economice, tehnici, financiari, etc.), susținând astfel o inumană luptă de clasă și importanța exagerată a intereselor și raporturilor economice dintre indivizi. Triumful acestei concepții de exploatare a sufletului omenesc a imprimat vieții de azi caracterul așa numit „modernist".

Trebuesc adevărate măsuri de profilaxie sufletească pe care ni le oferă sentimentul național sincer și eroic, disciplina isvorând din dragoste față de tot ceeace-i de valoare și constructiv în bogățiile sufletești ale neamului nostru. Numai pe linia aceasta viguroasă a intereselor superioare, creștinești ale neamului, sufletul vieții militare își poate păstra sănătatea și rezistența pentru apărarea granițelor noastre.

Sunt greutăți economice în Germania?

Relațiunile interesante ale unui călător român care a văzut realitățile de acolo

Unul din prietenii noștri întorcându-se de curând dela Berlin, l-am întrebat ce e cu greutățile economice ale Germaniei, de cari vorbesc de câtva timp ziarele noastre.

— Am fost la Berlin cu totul pentru alte scopuri decât de a studia situația economică a Germaniei, ne-a răspuns d-sa. Nu-ți pot da decât impresiile unui călător, care după vorba Evangheliei, are ochi să vadă și urechi să audă.

UN PRIM EXEMPLU

Voi începe cu un fapt: în ajunul plecării mele din țară, ziarele publicaseră o știre din care aflam, că în vederea lipsei ce domnește s'au luat măsuri ca timp de câteva săptămâni nimeni să nu mai facă — și negreșit să nu mai vândă — bomboane, prăjituri și orice fel de dulciuri. Mă pregătisem prin urmare să trec prin acest post special. Ei bine, la Berlin nimeni nu știa de această opreliște! *Am mâncat la un prieten — român de-ai noștri — și mi-a dat prăjituri. Am mâncat la restaurante și mi s'au dat prăjituri de toate felurile. Vitrinele cofetăriilor erau pline de prăjituri și bomboane. Ba una din ele, situată pe* Friederich Strasse, *în apropierea gării, făcea cozonaci și prăjituri în văzul tuturor, ca reclamă.*

ADEVARUL ASUPRA SCUMPETII GERMANE

— Ce este atunci cu scumpirea vieții, de care ne vorbește corespondentul din Londra al unui ziar de dimineață?

— Am găsit alimentele mult mai eftine decât îmi făcusem idee din cele ce citisem. La restaurante, cam de felul celor de mâna întâia dela noi, m'a costat o masă, în care s'a cuprins și serviciul, între 100 și 200 lei (socotind marca 40 lei). Am cumpărat banane cu patru lei bucata. Intr'o zi de început de Martie, am notat următoarele prețuri afișate la cunoscutul magazin Herti:

Pătlăgele roșii	46,40	lei	pe	kg.
Cartofi	3,12	»	»	»
Conopidă	28,00	»	»	»
Sfeclă	6,40	»	»	»
Mazăre boabe	30,40	»	»	»
Pește de mare cu cap	14,40	»	»	»
Pește de mare fără cap	16,00	»	»	»

UN INDICE ORIGINAL

— Ar fi însă interesant să știm, dacă nu cumva în timpul din urmă alimentele s'au scumpit — am întrebat noi.

— *După cum ți-am spus, nu aș putea să-ți dau în această privință date, așa zise, științifice. Nu am decât două indicații, pe cari eu însă le socotesc foarte prețioase.*

Intâia indicație : la unul din Muzee m'am dat în vorbă cu un păzitor. Am ajuns să mă laud cu bogățiile noastre și să-i spun că la noi acasă avem mâncare din belșug. Și atunci acel om mi-a răspuns: «Acum și noi o ducem mult mai bine. A ajuns cârnatul la 50 pfenigi, ceiace pentru noi oamenii săraci e mult». *Redau textual aceste cuvinte, pentru ca să se poată urmări raționamentul meu: omul simplu din popor și-a stabilit un indice al costului vieții rezumându-se în costul cârnatului. Pentru el acest indice e tot așa de important ca și pentru noi numerile indice pe cari, după complicate socoteli, statistice, le scot oamenii de știință. Iar acest indice popular arată că alimentele s'au eftenit.* «Pentru noi oamenii săraci e mult», a *zis el.*

ȘI O INDICAȚIE GOSPODAREASCA

A doua indicație: după cum ți-am spus, am mâncat la un prieten, Român de ai noștri, stabilit pentru câtva timp la Berlin. Soția lui, în afară de o solidă cultură din cărți, are și mai solide cunoștințe despre teoria valorilor din cele ce a învățat în urma exproprierii moșiilor părintești.

Este o femeie, care știe să-și facă socoteli: mi-a spus sigur, cât a costat-o fiecare fel de mâncare, ce mi-a servit la masă. Dar tot nu ne-am putut opri să discutăm chestiunea influenței noului regim din Germania asupra prețului alimentelor. Și încheierea a fost ca și a păzitorului dela Muzeu: Hrana populației se obține din ce în ce mai ușor și mai ieftin. Este evident că soția prietenului meu nu poate avea niciun avantaj personal după urma regimului hitlerist, din contra, ori și cât nu poate să nu se simtă din când în când stânjenită de anumite opreliști specifice acestui regim. Așa că nu poate să fie înclinată să-l laude pe nedrept. De aceia socot indicația obținută ca având o foarte mare valoare.

CONCLUZIA

— Și cu toate acestea acel corespondent spune textual:

«Gospodina își îndoapă cu pâine familia spre a umple în felul acesta golul pricinuit de lipsa și scumpetea celorlalte alimente».

— Nu este exclus ca anumite alimente să se consume într'o proporție din ce în ce mai mică, deoarece tocmai aceasta urmărește actualul regim. Acest regim urmărește ca alimentația să se facă nu după normele eșite din jocul de bursă al prețurilor și al preferințelor de până acum, ci după anumite criterii cari să asigure o hrană substanțială întregii populații, dar în acelaș timp să îndeplinească alte două condiții: să coste cât mai puțin și să ceară un import cât mai redus.

Rep.

Pânzărie, Manufactură
vinde sub orice concurență
Marin Ionescu
Str. Șepcari 7 —— Str. Pânzari 10
En-Gros — En-Detail
BUCUREȘTI I. TELEFON 3-59-66

Jidanul Bermann dela „Ageco“ încearcă să mituiască funcționarii statului

Suntem informați că o canalie cu ochelari jidanul Bermann dela societatea AGECO a încercat acum câteva zile să mituiască pe șeful contabilității dela R. I. M. M. A. (administrația comercială a ministerului de industrie), pentru a obține imediat o plată de aproape un milion.

Insă șeful contabilității, d. Dumitru Ghișe, — român neaoș și dârz —, când jidanul puturos Bermann i-a oferit ispititor plicul cu parale, s'a înfierbântat de mânie, l-a înjurat românește și l-a dat afară.

Cinstea și demnitatea românească au reacționat.

Deșteptarea a început. Epoca de perfidie evreiască și de inveninare a sufletului nostru românesc este către sfârșit. Se isprăvește «evul afacerist» și vom reveni la curățenia sufletească a băștinașilor.

Ne bucurăm de reacțiunea viguroasă a d-lui D. Ghișe, dar ne pare rău că furia momentului l-a făcut să nu caute a dovedi pe jidanul Berman asupra faptului. Trebuia snopit bine, ferecat și dat pe mâna justiției.

Terenuri acaparate de grădinari supuși bulgari

D. Adam Ionescu, deputat vaidist, a adresat d-lor miniștri de interne și al muncii o comunicare, în care arată cum grădinari de supușenie bulgară, stabiliți în județul Vâlcea, au acaparat toate terenurile de grădinărie din acel județ. Spune că e o crimă ceeace se petrece în acest județ, deoarece grădinarii muncitori români sunt lipsiți în felul acesta de singurul lor mijloc de existență.

Ceeace se petrece este în contra prevederilor legii și d-sa cere ca să se ia măsurile necesare pentru a înceta astfel o stare de fapt care dăunează unor români din județul Vâlcea.

Un nou proiect pentru piața 8 Iunie

Ultimul proect pentru amenajarea pieței 8 Iunie, prezentat de direcția lucrărilor noui, a fost aprobat de d. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei.

D-sa a dat dispoziție direcției cadastrului să facă formele necesare pentru definitivarea acestui proiect.

Lucrările care trebuesc terminate până la 8 Iunie, vor începe în curând, deoarece la această dată se va pune piatra fundamentală a Palatului Fundațiilor Regale, pe locul unde se află astăzi percepția I și baia comunală.

In cursul acestei săptămâni se va face trasarea provizorie a pieței, prin niște semne provizorie pentru a se vedea cum arată pe teren.

Amenajarea pieței n'ar cere deocamdată decât dărâmarea halei de carne și a halei de păsări, urmând ca exproprierea caselor din str. Halelor și str. Carol să se facă mai târziu.

Aprovizionarea comuniștilor spanioli cu materiale de răsboi continuă cu tot controlul

NEW-YORK, 28 (Rador). — Cargobotul britanic «Linaria» a plecat azi din Hampton Roads cu o destinație necunoscută și cu o încărcătură de 4800 tone de nitrați de sodiu.

Acum câteva zile, șapte membri ai echipagiului au părăsit vaporul la Boston, afirmând că încărcătura este destinată rebelilor spanioli pentru fabricarea de muniții.

Aprobările comisiei de investiții, pentru importul de mașini

Comisia de investiții de pe lângă direcția reglementării comerțului exterior, întrunită Vineri 19 c., a dat aviz favorabil pentru importul de mașini, din țările și la valorile de mai jos:

Anglia 12.747.000 lei; Germania 2.296.000 lei; Italia 2.655.000 lei; Cehoslovacia 755.000 lei; Finlanda 2.106.000 lei; Ungaria 200.00o. lei.

Medicamente sau facturi?

Sănătatea muncitorilor în pericol!

Inainte de a justifica titlul articolului nostru, suntem obligați de a identifica cititorilor interesați: — salariații din câmpul muncii — personalitatea consilierului exclus de noi, dela recunoștiința cuvenită consiliului plenar și direcțiunei generale a Casei Centrale.

Ca fizic: se prezintă plăcut, îmbujorat și rotovei la față — justificând atâtea surse de venituri — în calitatea sa de funcționar, consilier comunal și la Casa Centrală și cu atribuțiuni profesionale și la Casa de asigurări, precum și la Camera de muncă.

Nu degeaba este guvernamental și reprezentant al muncitorilor.

PENTRU PATRONI SAU MUNCITORI?

Lumea îl cunoaște după servieta plină de acte ale întreprinderei unde este simbriaș, căci patronii îl obligă — în calitatea sa de consilier — să activeze la Casa Centrală.

Și atunci, bine a zis — cine a zis: «Admitem pe consilieri cu vot consultativ, dar îi detestăm ca furnizori».

Il prezentăm muncitorimii pentru a-l așeza în sufletul ei, așa cum se cuvine.

RECUNOȘTINȚA MUNCITORIMEI

Ne întoarcem către restul de consilieri — mai puțin unul — și le zicem: Bravo! Ați știut, prin hotărîrea dvs. să respectați banul muncitorilor — reducând comanda și micșorând prețul exagerat al furnizorului cu duble calități.

ARMONIE SOCIALA

Patronatul a înțeles că contribuția lor, trebuie să meargă la sănătatea muncitorilor; iar reprezentanții meșteșugarilor și ai lucrătorilor au înțeles sacrificiul ce-l fac acești factori determinanți în economia națională a țării.

Iar «Starostele» consilierilor, d. *Nae Chirculescu*, s'a gândit desigur la directivele regale, iar constructorul Casei Centrale, d. *M. Enescu*, se va bucura, că din aceste economii va mai clădi un dispensar medical, pentru folosul asiguraților.

Cu rândurile de mai sus, ne considerăm pe linia vederilor exprimate de oficialitate, — care în plină adunare alături de reprezentantul muncitorilor — au declarat:

«Critica obiectivă o primim cu plăcere, respingem însă atacurile interesate și cu substrat politic».

Suntem de perfect acord!

O zi deisivă, pentru sănătatea asiguraților!

O comisiune a întocmit tabloul de medicamente și caietul de sarcini pentru procurarea de medicamente.

Citind tabloul, reesă ușor că se va comanda mai mult carton și... sticle, decât medicamente.

S'au introdus multe specialități și s'au trecut în acest tablou medicamente «specializate» care ușor le-ar putea prepara depozitul central de medicamente.

Se vor prezenta case străine, care dețin aceste specialități, în detrimentul farmaciștilor români.

De aceia a avut dreptate d. D. Mociruița, când în adunarea generală a cerut înființarea unei fabrici, pentru fabricarea medicamentelor.

ZIUA DE 24 MARTIE

Nu insistăm pentru moment, deoarece ne considerăm colaboratori devotați ai oficialității, dar mai ales apărători ai revendicărilor muncitorești.

Ziua de 24 Martie a. c. când se va ține licitația pentru procurarea de medicamente, va însemna noui economii. Cu ele se vor alinia atâtea suferinți fizice și morale ale lucrătorilor.

G. Acsenti-Justus

ULTIMA ORA

La 25 Martie, de ziua Bunei Vestiri, ziarul nostru va apare în strai sărbătoresc. Scriitori distinși își vor coborî visurile pe paginile acestui monitor al sufletului românesc, binevestind zările de lumină pe care neamul românesc, îngenunchiat pe lespezile istoriei le așteaptă.

Vor defila în fața cetitorilor noștri toate nădejdile noastre de mai bine: Statul românesc de mâine, — cu toate arterele lui de viață națională, — satul și biserica, școala și munca românească, statul economic și industrial, zidit din uriașe uzine și grânare, — însfârșit întregul peisaj al împlinirii tuturor visurilor din veacuri, chemată să grăiască în slovă.

Pagini întregi vor fi închinate acestui gând: «CUM AR PUTEA FI ROMANIA MARE PESTE ZECE ANI».

„Frontul popular" huiduit de tineretul naț.-țărănesc

Am anunțat la vreme agitația tineretului naționalist - țărănesc, împotriva «Frontului popular» încheiat de doctorul Nicolae Lupu, pentru alegerile comunale din Capitală.

Ajutați de grupa Costăchescu — Potârcă — Ghelmegeanu etc, tineretul național-țărănesc a luat eri ofensiva împotriva familiei Lupu și a tovarășilor social-democrați.

Prima ciocnire a avut loc în sectorul II Negru pe șos. Pantelimon unde s'a ținut prima întrunire de protest contra Frontului popular, la care a participat un mare număr din tineretul național-țărănesc.

La această adunare — dorind să încerce o împăcare — a sosit și unul din membrii familiei Lupu — Costache Mezinul — împreună cu statul său major.

Incercând să ia cuvântul statul major al «Frontului popular» a fost huiduit, ciomăgit și pus pe goană.

Cu capetele sparte «Frontiștii» au cerut la rândul lor capetele rebelilor Ilarie Dobridor și a celorlalte căpetenii cari i-au molestat.

D. N. LUPU

Lupta electorală a Frontului începe sub auspicii trandafirii.

Cartea I-a junglei politice

Legile după care guvernul va rămâne. Rostul unei sesiuni extraordinare și al unui guvern Vaida

Legile junglei sunt imuabile — așa le arată Kipling în cele două cărți ale sale — și lovesc întotdeauna pe nesocotiții care îndrăsnesc să nu le țină în seamă.

Partidele au plecat acasă urându-și tradiționalul «noroc la vânat».

Parlamentul s'a închis, terminându-și legislatura ordinară.

La prima vedere s'ar părea că lupta pentru alegerea unui nou șef de haitic, ar începe imediat să răscolească jungla.

Cei cari nu cunosc legile ei pot să o creadă cum libere sunt toate partidele să-și socotească sorocul împlinit pentru preluarea guvernării.

Noi am axat dela început modul nostru de a citi în politic și am arătat că orce luptă deocamdată este inutilă și inactuală, nefigurând pe canevasul logicei politice.

GUVERNUL MAI RAMANE

Din cuprinsul mesagiului regal s'au putut desprinde deodată două lucruri:

I. Că parlamentul nu și-a încheiat definitiv legislatura, sau că în tot cazul deocamdată nu va fi dizolvat.

II. Regimul păstrează încrederea Factorului Constituțional, care îi desemnează pe viitor noui sarcini de îndeplinit. Iar ca o demonstrație «extra omnes» în special pentru partidul cel mai grăbit să vină la putere, d. Gh. Tătărăscu pleacă în acelaș seară în care a citit mesajul de închidere, spre Praga.

In timpul acesta partidele își pregătesc armamentul electoral pentru alegerile județene și comunale, iar național-țărăniștii mai au de rezolvat și o grea problemă de svârcolire intestină, din care în nici un caz nu vor ieși decât slăbiți sau poate chiar rupți în bucăți.

Acesta este în scurt câmpul de bătaie al celor cari sunt și al celor cari vor să vină la putere.

Și atunci guvernul stă în virtutea unei inerții politice din care nu l-ar putea smulge decât un fapt într'adevăr putinte de a opri acest lucru mecanic.

***Dar faptul*, este abea desprins de pu curbura orizontului și n'a ajuns încă la punctul de ciocnire cu guvernarea Tătărăscu. Și până atunci guvernul mai rămâne.**

«Faptul» se anunță deocamdată prin iminenta convocare extraordinară a parlamentului, care-l va descifra strigându-l de trei ori la intervale dinainte hotărîte după «*Marea lege*».

Poporul l-a cerut — se pare — prin glasul tuturor partidelor politice — și «faptul» va sosi să-l satisfacă după fireasca lui putință, «și mai ales să-i potolească nerăbdarea».

Partidele politice doar l'au cerut și «faptul» vine la obștească adunare.

Abea dupăce se va discuta principial «despre schimbare» se va pune și problema nouei guvernări care s'o facă.

ROSTUL GUVERNULUI VAIDA

După aceleași legi cari guvernează în politic se poate pune întrebarea: Cine? Fiindcă din toată lumea numai doi ar putea realiza un cabinet de concentrare: d. profesor Nicolae Iorga și d. dr. Alexandru Vaida-Voevod.

Dar d. Nicolae Iorga nu dorește «Faptul»; a declarat-o în nenumărate rânduri — spirit de înalte contradicții, dar totdeauna pe linia mare a instinctului național — d-sa nu se împacă prea ușor cu revoluțiile legislative și chiar constituante.

Rămâne atunci pe crească, cu buciumul în mână, numai d. Alexandru Vaida-Voevod.

Cabinetul «de largă concentrare» nu-l va putea avea decât d-sa.

La sunetul de bucium, pentru adunare vor trebui să vină toți cei cari au cerut să apără faptul în liziera codrului politic.

Desigur însă că nu toți vor recunoaște semnalul dat de «Leu» de pe «Cornișa Impăcării».

Național - țărăniștii vor cânta «Corul de paradă al animalelor din junglă», dar nu vor veni:

«Ai junglei copii noi suntem
«De slujit, slujim cum putem
«In jug, la ham sau la șea
«Fiecare cu partea.»

STILEX

Poziția Belgiei

Nota de răspuns a Germaniei înmânată deunăzi la Londra, vizita Regelui Leopold în Anglia, știrile ce ne vin asupra preocupărilor lumei politice britanice aduc din nou pe primul plan al actualității europene problema Belgiei.

Situată între două popoare care de o mie de ani se ciocnesc periodic între ele, putând constitui o bază de atac împotriva Marei Britanii și deci interesând în cel mai înalt grad Anglia, formată din *voloni* și *flamanzi*, Belgia este un factor esențial al echilibrului occidental.

Pentru a micșora suprafețele de fricțiune franco-germane puterile garantaseră Belgiei neutralitatea. Insă în 1914 Germania violase neutralitatea Belgiei, deaceea după războiu Bruxelles-ul se alătură Parisului nu numai din resentiment ci și din convingerea că lângă Franța e mai bine apărat.

Pentru Franța combinația e excelentă. Alianța Belgiei în cazul unui conflict cu Germania îi aduce automat concursul unui milion de baionete și obligă Marea Britanie, secular sensibilă la ce se petrece la Anvers, să ia hotărât atitudine împotriva Reichului.

Așadar Belgia constituia o piesă esențială în sistemul de alianțe francez.

Ori în ultimii ani situația începe să se modifice. Flamanzii, popor germanic, nu înțeleg ca țara lor să aibă o poziție preconceput ostilă Germaniei.

In al doilea rând, inspirându-se și din sentimentele flamande dar și din modificarea poziției internaționale a Franței, mișcarea rexistă cere schimbarea politicei externe a Belgiei, abandonarea alianței franceze și revenirea la vechiul statut al neutralității.

Rexismul întrupează însă viitorul și reprezintă tineretul belgian. Ori o politică externă împotriva voinței întregului tineret a unei țări nu se mai poate duce astăzi.

Insfârșit poziția internațională a Franței a fost și ea sensibil schimbată. Atâta timp cât Franța era înarmată și Germania dezarmată superioritatea Franței pe continent nu putea fi discutată. Dar astăzi, la egalitate de înarmări, raportul se inversează, față de *40* de milioane de francezi stau 70 de milioane de germani. Această *realitate hotărâtoare în politica europeană nu trebue trecută cu vederea.* Pe de altă parte Franța de astăzi nu mai are garantată linia Alpilor — *cum o avea în 1914* — iar un eventual succes al lui Franco pune în nesiguranță și linia Pirineilor.

Raportul de forțe este astfel hotărâtor modificat în defavoarea Franței.

Dar ceea ce a speriat și mai mult pe belgieni a fost pactul franco-sovietic.

Când raporturile germano-sovietice sunt așa cum sunt Belgia nu vrea să-și riște viața, legându-se de Franța, pentru a garanta integritatea frontierelor rusești.

Și acum ne explicăm complexul de cauze — interne și externe — ce au determinat Belgia, prin cunoscutele declarații ale Regelui ei, să revie la vechea politică de neutralitate, să ceară a fi garantată *fără ca ea să garanteze pe nimeni*, să pretindă chiar a fi dezlegată de obligațiunile Ligii Națiunilor.

Belgia nu vrea să-și verse sângele de dragul Rusiei, a Ligei Națiunilor sau chiar de dragul Franței. Dacă va fi atacată se va apăra. Atât și nimic mai mult. Ințeleptul Rege al Belgiei nu înțelege să se lase prins în criminalul automatism războinic al „securității colective" și „păcii indivizibile".

Este o lecție de care ar fi bine să se țină seamă și la București.

Să nu ne batem pentru alții și să nu ne vărsăm sângele decât pentru hotarele noastre.

Formula „sacrului egoism", a răposatului Salandra, e întotdeauna de actualitate în politica externă.

Paul Mihail

Rador falsifică și rectifică

Suntem rugați de «Agenția Rador să publicăm următoarea

RECTIFICARE

Sărindu-se câteva cuvinte printr'o eroare de transcriere, telegrama noastră din Roma cu privire la textul notei pe care guvernul din Valencia a adresat-o la 9 Februarie guvernelor francez și britanic, a apărut în ziarele de astăzi cu înțelesul complet alterat. E vorba de pasagiul în care se spune:

«Ziarele italiene exprimă părerea că aceste propuneri, dacă s'ar trage din ele ultimele concluzii logice, ar avea drept consecință de a pune repede capăt războiului civil spaniol care, prin ajutorul acordat rebelilor de Germania și Italia, poate să degenereze într'un conflict internațional».

Eroarea este atât de evidentă, încât aproape nu mai are nevoie de a fi semnalată. Ttouși, pentru restabilirea adevărului, dăm mai jos textul exct al acestui pasaj:

«Ziarele italiene subliniază acea parte a notei, prin care guvernul din Valencia exprimă părerea că aceste propuneri, dacă s'ar trage din ele ultimele concluzii logice, ar avea drept consecință de a pune repede capăt războiului civil spaniol care, prin ajutorul acordat rebelilor de Germania și Italia, poate să degenereze într'un conflict internațional».

(NR) — Am dori să știm și ce sancțiuni a luat agenția Rador contra funcționarilor săi care — cu voință sau poate din eroare — falșifică atât de grav realitățile, și — din întâmplare în favoarea comuniștilor?

Inaugurarea celei de a III-a Expoziție a Echipelor Regale Studențești

Astăzi, la orele 11 a. m. a avut loc inaugurarea celei de a III-a expoziții a activității echipelor regale studențești. Inaugurarea a fost onorată cu prezența M. S. Regelui.

A vorbit d. profesor Dimitrie Gusti, directorul general al Fundației Culturale Regale «Principele Carol», arătând rezultatele obținute în cursul anului trecut de către echipieri.

M. S. Regele a răspuns mulțumind d-lui Gusti și colaboratorilor acestuia.

In numărul nostru de mâine vom da festivitatea in extenso.

Sosirea d-lui ministru Victor Antonescu

Venind prin Constanța dela Ankara, d. ministru al Afacerilor Străine Victor Antonescu a sosit la București, Duminică 21 Martie, orele 10.20 dimineața. Ministrul Afacerilor Străine era însoțit de d-na Antonescu și de d. N. N. Ioanid, director de cabinet. Din acelaș tren a descins și d. Al. Fătulescu, director de cabinet al Subsecretariatului de Stat la Externe, care eșise în întâmpinare la Constanța.

Pe peronul gării de Nord d. ministru Victor Antonescu a fost salutat de d .Victor Bădulescu, Subsecretar de Stat al Afacerilor Străine, de personalul Legațiunii Turce, de d. Jan Șeba, ministrul Cehoslovaciei precum și de personalul superior al ministerului Afacerilor Străine și de numeroși prieteni și ziariști.

Deschiderea cantinelor și căminelor studențești

Ministerul educației naționale a hotărât ca actualele cămine și cantine să continue a funcționa și după deschiderea universităților. Felul cum vor funcționa căminurile și cantinele, va decide consiliul interuniversitar convocat la minister în ziua de 26 Martie.

In Spania

Pregătirile naționaliștilor pentru o mare ofensivă

SALAMANCA 22 (Rador). — Agenția N. N. B. comunică:

După știrile primite aci se poate presupune că comandamentul trugini să-și îmbunătățească propriile de a întrerupe pentru moment înaintarea spre Guadalajara.

Hotărârea aceasta a fost determinată prin desfundarea durabilă a terenului de pe urma ploilor din ultimele săptămâni, care împiedică aproape cu totul folosirea armelor de greutate mare și mijlocie.

Până la revenirea vremei uscate, trupele naționaliste vor urmări obiectivul de a împiedeca trupele guvernamentale să ridice fortificații și de a-și îmbunătăți pozițiile.

Trupele naționaliste se vor mărgini să-și mbunătățească propriile poziții și să opereze o regrupare a forțelor.

Generalul Sicovski despre armata Roșie

VARȘOVIA, 21. — Fostul ministru al Apărării Naționale general Sicovski scrie în ziarul „Kurier Varșavski". Armata Roșie de azi nu are nimic comun cu armata Roșie din prima perioadă a Revoluției.

Nu încape îndoială că Armata în intregritatea ei e patunașe în politica!

Dar nimeni nu-i poate nega lui Stalin meritul de a fi desrădăcinat acest viciu și de a fi pus *Armata deasupra patimilor și intrigelor de culise*, a diferiților potentați sovietici.

Generalul Siovski găsește că „Armata roșie a început să joace din ce în ce mai mult rolul de monitor național. Concomitent cu acest curent naționalist se lichidează și comunismul Leninist, îndreptând Rusia pe noul ei făgaș.

„Europa ar trebui să ia lecție de cele ce se întâmplă acolo" închee articolul generalului Sicovski.

Albania și Pactul Asiatic

ANCARA, 21. Telefon. — După o telegramă oficială din Tirana, guvernul Albaniei, e hotărât să intre în pactul Asiatic.

ECOURI ȘI POLEMICI

Sâmbătă 20 Martie s'a judecat la Secția II c. c. procesul intentat de d. **HORIA OPRESCU** lui Schwartz zis I. S. Negrea, redactor la «Cumpăna».

Schwartz a fost condamnat la o lună închisoare și 1 leu despăgubiri civile.

Ministerul educației a făcut cunoscut universităților că deși au fost închise, totuși seminariile pedagogice nu trebue să-și întrerupă activitatea.

Eri s'a întrunit în sala de serbări a școalei primare «Golescu» din Capitală, comitetul asociației generale a învățătorilor din România. Consiliul a fost prezidat de d. D. V. Toni, președintele asociației.

D. prof. Chr. Musceleanu va vorbi la Universitatea Ateneului Român, astă seară ora 6 p. m. despre: «RAZELE COSMICE».

Conferința se va ține în sala Universității Ateneului. (Intrarea prin str. Franklin).

Intrarea liberă.

Asociația profesorilor de limba română, va ține ședință astăseară la orele 18 jum. la sediul Cercului, București (Str. Elie Radu 6).

In ordinea de zi:

Continuarea discuției asupra anteproectului de statut.

Azi Luni 22 Martie a. c. ora 8,30 seara are loc la sediul *Circ. 16 «Frontul Românesc»* din str. Agricutori 11, a noua conferință a Cercului de studii edilitare și propagandă națională de pe lângă această organizație.

Va vorbi d. avocat *Ilie P. Zlătescu*, despre: *Corporatismul și doctrina lui «numerus valahicus»*.

D. general Cantacuzino desminte categoric că ar face parte din vre'un consiliu de administrație.

Cu privire la soc. «Ripiceni» Domnia Sa a fost într'adevăr în consiliul respectiv.

Din anul 1927 când a plecat la Paris ca să scape dela moarte pe scumpa lui soție, n'a mai luat parte la nici o ședință iar în camera deputaților sub guvernământul d-lui prof. Iorga la discuția zahărului, luând cuvântul contra acestei societăți, când s'a dat jos dela tribună cu Nr. 24808, al poștei recomandată din 13 Februarie 1932, domnia sa a demisionat, pentru care gest, zice domnia sa, a fost felicitat de toți prezenții și de cei ce în mod mișelesc vor să facă confuzie în defavoarea domniei sale.

D. dr. C. Angelescu, ministrul educației naționale, sosește mâine în țară, venind dela Varșovia.

D-sa se va prezenta M. S. Regelui căruia îi va face un raport amănunțit a celor discutate în Polonia.

Este posibil ca proectul pentru modificarea Statutului funcționarilor publici, care s'a putut fi trecut în ultima sesiune parlamentară și dată fiind acultatea acestui proect, modificarea să se realizeze pe cale de decret-lege.

LEIPZIG 22 (Rador). — Ieri a încetat din viață în vârstă de 67 ani fostul prim ministru al Saxoniei, dr. Hunger.

Dr. Hunger a prezidat tribunalul imperiului pe timpul procesului incediatorilor Reichstagului.

Federația Aeronautică Regală Română aduce la cunoștința publicului care *a urmărit activitatea de peste ocean a marelui maestru acrobt Alex. Papană, că a primit cupa celor 2 Americi pe care a câștigat-o la concursul dela Miami ambasadorul aripilor românești și că se află expusă în vitrina «Foto-Julietta».*

LONDRA, 22 (Rador). — Redactorul naval al lui «Morning Post» a semnalat azi dimineață că cele 14 crucișetoare britanice, care figurează pe programul de construcții al anilor 1936 și 1937 vor fi inferioare crucișătoarelor germane aflătoare în momentul de față pe șantier.

Nouile crucișetoare britanice vor fi de două tipuri. Ele vor deplasa, fie 8000 tone, fie 5300 tone și vor fi înarmate cu tunuri de calibru mijlociu, în timp ce Germania a început construirea a trei crucișătoare cu un deplasament de 10.000 tone, care vor fi înarmate cu tunuri de mare calibru.

PARIS 22 (Rador). — «Echo de Paris» publică o telegramă din Roma, anunțând următoarele:

«După câte se spuneau astăseară aici, se pare că d. Mussolini își grăbește înapoierea la Roma, și își scurtează prezența la manevrele navale din Mediterana, pentru a examina situația din Spania, împreună cu comandanții armatei italiene».

ORA 2

Un interview cu dictatorul Salazar

PARIS 22 (Rador). — «Dictatura este o chestie de tact».

Aceasta este definiția pe care a dat-o d. Salazar, șeful guvernului portughez, în cursul unei discuții pe care a avut-o cu ziaristul francez Max Fischer și pe care acesta o publică în «Le Journal».

In momentul când era primit în audiență de d. Salazar, ziaristul francez aducea cu sine un exemplar din cartea «O revoluție pașnică», pe care șeful guvernului portughez a publicat-o la Paris. Discuția a început în jurul acestei cărți și a lunecat în mod normal până la chestiunea atitudinii pe care înțelege s'o ia dictatura față de libertatea de a gândi și a scrie.

PROBLEMA CENZURII

«Desigur — a declarat d. Salazar — aceasta este problema poate cea mai delicată pe care o are de rezolvat un șef de guvern. Mărturisesc, de multe ori mă aflu în fața unor situații grele, dar nu pot uita că pe lângă om politic mai sunt și profesor de economie politică și scriitor. Uneori utilizez cenzura. Nu voiu tolera însă niciodată ca cenzura mea să bareze calea studiilor științifice, nici operelor de artă, de filozofie sau literatură. De exemplu nu m'ași gândi să interzic un tratat asupra codului penal, cum a făcut de curând șeful altui guvern dictatorial. Ideile și doctrinele trebuesc să se poată exprima fără piedici».

PRINCIPII FUNDAMENTALE DE GUVERNAMANT

«Da, — a răspuns d. Salazar, — poate că într'o zi, în viitor, această suprimare va putea fi luată în considerare, dar cu condiția expresă de a se continua aplicarea celor trei principii fundamentale ale dictaturei mele:

1. respectarea autorității,
2. subordonarea tuturor binelui comun și
3. necesitatea de a sluji fără odihnă și mai înainte de orice».

Șeful guvernului portughez și-a terminat declarațiile prin următoarea lecție:

«A guverna înseamnă a apăra pe oameni contra lor înșile. Tocmai aici trebuie să fie misiunea dictaturii: să încerce a arăta care este adevărul, să informeze, să dea învățături, să călăuzească»

Mare incendiu în județul R.-Sărat

Din imprudența unui sătean, peste 300 gospodării distruse. Victime omenești. Populația evacuată

R. SARAT 22. — Din imprudența unui sătean care a aruncat o țigare aprinsă lângă o clae cu fân, un mare incendiu s'a declarat azi dimineață în comuna Boldu, din județul R.-Sărat. Focul alimentat de un vânt puternic a cuprins majoritatea gospodăriilor, semănând jalea în peste 300 familii.

In ajutorul sinistraților au venit pompierii din oraș cât și cei din Focșani și Brăila.

FOCUL SE INTINDE

Cu toate eforturile pompierilor, din cauza vijeliei, focul pare că va cuprinde întreg satul. Din cele peste 300 gospodării, sătenii abia și-au putut salva câteva lucruri. Sute de animale și păsări au căzut pradă flacărilor.

VICTIME OMENEȘTI

Până în prezent s'au găsit câteva victime omenești.

De soarta altor câtorva zeci de săteni nu se știe nimic. Se crede că și ei au căzut pradă flăcărilor.

Pagubele sunt incalculabile. Se fac sforțări disperate pentru ca incendiul să nu pustiască întreg satul, care este evacuat de populație.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE